

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.27/J/2014

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ
HOTĂRÂREA NR.30J

Ședința publică din 4 noiembrie 2015

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtului C. D., judecător în cadrul Judecătoriei F..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare constând în „manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;” prevăzute de art. 99 lit.a) din Legea

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, au răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător S. D. și pârâtul judecător D. C., personal și asistat de doamna C. B. - judecător în cadrul Curții de Apel B..., cu legitimație seria ... nr..., pe care o depune în copie la dosar și domnul B. G. – judecător delegat în cadrul Judecătoriei C...

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că la data de 2.11.2015, pârâtul a depus la dosar o cerere de solicitare a suplimentării probatoriului, iar astăzi, este prezent martorul M. I., citat în cauză în vederea audierii.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, invocă dispozițiile art.49 din Legea nr.317/2004, care prevede că judecătorul sau procurorul cercetat disciplinar poate fi reprezentat de un alt judecător sau procuror sau poate fi asistat și reprezentat de un avocat. Prin urmare, asistența nu o poate asigura decât un avocat.

Pârâtul, personal, arată că în opinia sa, ambele instituții, *reprezentarea și asistarea*, privesc un singur aspect și anume dreptul la apărare, astfel încât, solicită respingerea de plano a solicitării formulate de Inspekția Judiciară, conform principiului că cine poate mai mult, poate și mai puțin.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, în replică, arată că dovada calității de reprezentant este prevăzută expres de dispozițiile de procedură, excepția fiind prevăzută de un text de lege, iar în al doilea rând solicită amendarea apărătorilor aleși ai pârâtului, care au fost prezenți la termenele de judecată anterioare și

nu au depus cereri de amânare, astfel încât absența acestora îl pun în imposibilitate pe pârât de a fi asistat de apărătorii săi aleși la care nu a renunțat, putând conduce la tergiversarea cauzei.

Pârâtul, personal, consideră că legea trebuie interpretată în sensul producerii efectelor, iar dispozițiile legale invocate de reprezentantul Inspecției Judiciare nu interzic magistratului cercetat disciplinar să fie asistat de un alt magistrat.

Secția, după deliberare, constată că doamna judecător C. B., are calitatea de a-l reprezenta și asista pe pârât, în temeiul art.6 din CEDO și art.13 Cod procedură civilă, cu referire la art.49 din Legea nr.317/2004. Câtă vreme dispozițiile prevăzute de art.49 din Legea nr 317/2004 prevăd posibilitatea ca în procedura disciplinară în fața secției, judecătorul să poată fi reprezentat de un alt judecător sau procuror, potrivit regulii „cine poate mai mult, poate și mai puțin”, acesta are posibilitatea de a fi și asistat de un alt judecător.

Pârâtul D. C., personal, arată că renunță la solicitarea privind audierea în calitate de martor a domnului B. G. – judecător delegat în cadrul Judecătoriei C..., precizând că acesta îl reprezintă și asistă în cauza de față.

Secția, dispune efectuarea de verificări în sistemul informatic al instanțelor judecătorești, cu privire la calitatea de judecător a domnului B. G.

În urma verificărilor efectuate de către grefierul de ședință, se depune la dosarul cauzei, extrasul din sistemul ECRIS, reprezentând dovada calității de judecător delegat în cadrul Judecătoriei C... a domnului B. G.

Secția, constată că domnul judecător B. G., are calitatea de a-l reprezenta și asista pe pârât, în temeiul art.6 din CEDO și art.13 Cod procedură civilă, cu referire la art.49 din Legea nr.317/2004.

Pârâtul, prin reprezentant judecător C. B., solicită prorogarea pronunțării Secției pe cererile de probe solicitate între termenele de judecată, invocând un incident procedural în acest moment procesual, formulând o cerere de recuzare a domnilor judecători B. A. și Ș. A., întemeiată pe dispozițiile art.42 alin.1 pct 1 și 13 C.pr.civ.

Domnul judecător B. A. și domnul judecător Ș. A., formulează cerere de abținere în cauză, în temeiul disp.art 42 alin.(1) pct.13 din Codul de procedură civilă.

După deliberare, Secția a admis cererile de abținere formulate de domnii judecători A. B. și Ș. A., în temeiul art.42 pct.13 din Codul de procedură civilă și a respins ca rămasă fără obiect cererea de recuzare formulată de pârâtul C. D.

Acordă cuvântul asupra cererii de suplimentare a probatoriului, depusă între termenele de judecată:

Pârâtul, prin reprezentant C. B., arată că a precizat cererea de suplimentare a probatoriului în temeiul disp. art.254 C.pr.civ., solicitând încuviințarea audierii în calitate de martori în circumstanțiere a domnului judecător R. E. C. și a domnului M. Ș., judecători în cadrul Curții de Apel C..., aceștia având calitatea de membrii ai echipei de control ce a făcut verificări administrative cu privire la activitatea judecătorilor și grefierilor delegați la penitenciar, în perioada iunie-iulie 2014. Pârâtul arată că are în posesie un înscris adresat Judecătoriei F..., înregistrat sub nr..../3.11.2015, prin care domnii judecători susmenționați și-au exprimat acordul de a fi propuși ca martori, inclusiv pentru redactarea unor declarații olografe, care ar putea fi transmise prin fax, încuviințarea acestor probe

neconducând la tergiversarea judecății, iar în eventualitatea încuviințării acestora, putând de asemenea, să se deplaseze de la C... la Consiliului Superior al Magistraturii în cursul zilei de astăzi pentru a fi audiați. Totodată, solicită audierea doamnei C. E.– președintele Curții de Apel C..., aceasta fiind persoana care l-a reconfirmat pe pârât de două ori în funcția de judecător delegat la penitenciar, declarația acesteia fiind utilă soluționării cauzei, în sensul că ar putea arăta care au fost considerentele ce au stat la baza acestor reconfirmări în funcție. Depune la dosar ordinul de serviciu nr.... din 21.05.2014, cât și cele constatate cu ocazia controlului, înscrisuri din care rezultă că în activitatea judecătorului delegat nu s-au constatat carențe. Depune un înscris cu privire la exprimarea disponibilității acestor martori pentru a fi audiați în cauză.

Pârâtul D. C., personal, arată că invocă dispozițiile art.254 alin.2, pct.2 și 4 din C.pr.civ. în care, la pct.2, prevede că „*nevoia administrării probei reiese din cercetarea judecatorească si partea nu o putea prevedea*”, iar la acest moment consideră că nu putea să prevadă că reclamanta va avea 8 martori, iar pârâtul 4, ceea ce încalcă în mod flagrant dreptul la apărare. De asemenea, arată că „*administrarea acestei probe nu duce la amanarea judecatii*”, având exprimată în scris opțiunea martorilor propuși pentru audiere.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că pârâtul, prin cererea de suplimentare a probelor dorește să întărească cele consemnate în raportul de control efectuat de Curtea de Apel C..., aflat la dosarul cauzei, la filele 412-413, 430-438, însă instanța cunoaște conținutul acestuia. În opinia sa, aceste probe puteau fi prevăzute de la momentul în care i-a fost înmănat pârâtului întreg materialul de cercetare disciplinară, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege pentru

[REDACTED]

suplimentarea probatoriului. Se subliniază faptul că martorii propuși de Inspecția Judiciară au fost în număr de 6, martorii propuși de pârât au fost tot în număr de 6, existând egalitate de arme.

De asemenea, arată că acțiunea Inspecției Judiciare nu vizează activitatea pârâtului, ca judecător delegat, în sensul îndeplinirii strict a unor atribuții prevăzute de lege și regulament, aceasta vizând strict conduita adoptată de domnul judecător pe parcursul îndeplinirii acestei obligații. În acțiunea disciplinară nu s-a făcut vorbire despre modul în care pârâtul și-a îndeplinit obligațiile prevăzute de lege, ci numai despre conduita adoptată de acesta. Pentru aceste motive, se opune încuviințării cererii de suplimentare a probatoriului formulată de pârât.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., precizează că s-a comunicat de către Curtea de Apel C..., la sesizarea Inspecției Judiciare, un punct de vedere, făcându-se referire printr-un început de dovadă scrisă, ca răspuns la adresa din iulie 2014 și în completare, dar la dosarul cauzei separat de acesta, există un raport al Inspecției Judiciare, un raport al APADOR-CH. Raportul efectuat ca urmare a ordinului de serviciu al Curții de Apel C... nu există la dosarul cauzei, motiv pentru care înțelege să-l depună la acest moment procesual. În susținerea acestui raport în care s-a verificat relația dintre judecătorul delegat și directorul penitenciarului, solicită să fie audiați ca martori membrii echipei care l-au întocmit.

Cu privire la suplimentarea probelor, solicită încuviințarea audierii în calitate de martor a domnului Ț. N. B. – deținut în Penitenciarul D... T... S... și depunerea la dosar a adresei despre care se face vorbire în dosarul disciplinar, de pe pagina de facebook a acestui deținut, cont deschis în limba franceză, astfel, prin

audierea nemijlocită a acestuia dovedindu-se că este cunoscător al limbii franceze, știind să se exprime atât în limba română, cât și în limba franceză.

Pârâtul, personal, referitor la proba solicitată, arată că există un cont de facebook deschis în limba franceză, pe numele acestui deținut, considerat a fi semianalfabet. Consideră extrem de important faptul că Secția a solicitat prin adresă Penitenciarului D... T... S..., relații cu privire la starea de sănătate a lui Ț. N. B., răspunsul primit fiind în sensul că acesta nu suferă de TBC, însă se află în posesia unui înscris, respectiv încheierea judecătorului delegat, a sa, unde se află notate seria și numărul adresei din care rezultă că acesta era bolnav de TBC. Declarația acestui deținut consideră a fi importantă pentru soluționarea cauzei.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., solicită încuviințarea depunerii la dosar a înscrisurilor în dovedirea celor susmenționate, respectiv copia adresei de pe facebook a numitului Ț. N. B., conformă cu originalul. Arată totodată că în încheierea din Camera de consiliu de la data de 30.01.2014, a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor, din dosarul nr.../2014, se reține la paragrafele 4 și 5, fila 254 din dosar, că la data de 30.01.2014, cabinetul medical din cadrul Administrației Penitenciarului D... T... S..., a comunicat cu adresă, faptul că persoana privativă de liberate, Ț. N. B., nu se află în evidența cabinetului medical cu afecțiuni cronice, dar din aceeași adresă rezultă faptul că petentul, în data de 14.01.2014 a fost examinat la cabinetul medical și a fost consemnat în antecedentele personale cu TBC pulmonar, recomandându-i-se examen pneumo-ftiziologic, deoarece aparatul radiologic al dispensarului TBC a fost defect, examinarea radiologică fiind efectuată la data de 31.01.2014. Astfel, dacă se va constata utilitatea mijlocului de probă, se poate trimite un fax către Penitenciarul D...

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

T... S..., pentru a fi comunicată această adresă din 30.01.2014 a cabinetului medical, de urgență, sub sancțiunea aplicării unei amenzi judiciare.

Totodată, în cadrul acestei probe, solicită încuviințarea depunerii la dosarul cauzei a unor înscrisuri în circumstanțiere emise de președinta Secției de contencios administrativ a Tribunalului O... și de domnul S. O. – judecător în cadrul Judecătoria P..., în copie conform cu originalul, cu mențiunea că declarația în circumstanțiere a doamnei președinte a Secției de contencios administrativ a Tribunalului O... este în original.

Solicită să se aibă în vedere de către Secție că înscrisurile depuse la dosarul cauzei nu sunt conforme cu originalul, fiind aplicabilă sancțiunea prevăzută de Codul de procedură civilă, de aceste înscrisuri neputându-se ține cont la deliberarea pe fond a cauzei.

Solicită, în conformitate cu disp. art.330 alin.3 C.pr.civ., audierea unei personalități recunoscute în domeniul dreptului execuțional penal, domnul A. C., titularul catedrei de drept execuțional penal de la Facultatea de Drept a Universității B., pentru a explica procedurile regăsite în Legea nr.254/2013, în Regulamentul de aplicare al Legii nr.254/2013 și în manualul de proceduri, pentru a detalia punctul de vedere al unui expert a cărui autoritate este recunoscută în materie, cu privire la faptul dacă domnul judecător D. C. s-a raportat sau nu la aceste dispoziții legale. Solicită această probă deoarece o parte a acuzării constă în aceea că nu s-a raportat la dispozițiile legale în materie. Audierea acestuia este solicitată în calitate de expert și nu în calitate de martor.

Pârâțul, personal, cu privire la proba privind audierea domnului prof.A.

C., precizează faptul că se solicită audierea domnului profesor A. C., în calitate de expert, și nu în calitate de martor.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, referitor la solicitarea pârâtului, privind audierea domnului profesor A. C., în calitate de expert pentru procedurile prevăzute de lege și Regulamentul în aplicarea Legii nr.254/2013, arată că manualul de proceduri este aprobat printr-un ordin al ministrului justiției și vizează activitatea națională a penitenciarelor, ordin avizat de Consiliul Superior al Magistraturii. Prin urmare, arată că se opune încuviințării suplimentării probatoriului privind audierea în calitate de expert a domnului profesor A. C., precum și la audierea celor doi judecători din cadrul Curții de Apel C..., deoarece constatările acestora au fost înaintate în scris, la dosar existând aceste înscrisuri, nefiind puse la îndoială constatările acestora și nefiind contestat raportul de control. Totodată, se arată că în ședința din 28.10.2015, a fost încuviințată proba cu înscrisuri în circumstanțiere pentru pârât.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., depune la dosar, în cadrul probei cu înscrisuri, un articol din „...” considerând relevant modul cum este percepută, în afara țării, activitatea de liberare condiționată prematură a unor deținuți din penitenciar. Solicită totodată emiterea unei adrese la Parchetul de pe lângă Judecătoria D... T... S..., pentru a se depune la dosarul cauzei rezultatul verificării cu privire la plângerea formulată de către domnul C. D. împotriva domnului C. și, de asemenea, rezoluția domnului procuror C., de neîncepere a urmăririi penale, dată ca urmare a plângerii formulate împotriva pârâtului, de către o persoană deținută în penitenciar, care susținea că pârâtul i-ar fi adresat anumite amenințări.

Pârâtul, personal, invocă dispozițiile art.254 C.pr.civ., precizând că acesta este temeiul legal în baza căruia solicită suplimentarea probatoriului în acest moment procesual.

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, se opune încuviințării probelor suplimentare solicitate de către pârât, considerând ca nu sunt utile soluționării cauzei.

Secția, deliberând, respinge proba cu martori, ca nefiind concludentă soluționării cauzei față de obiectul acțiunii disciplinare. De asemenea, respinge proba privind audierea în calitate de expert a domnului profesor A. C., nefiind aplicabile în cauză dispozițiile prevăzute de art.330 C.pr.civ. În raport de natura abaterii și de limitele investirii instanței disciplinare, respinge proba cu înscrisuri privind relațiile solicitate de la Penitenciarul D... T... S... și de la Parchetul de pe lângă Judecătoria D... T... S..., ca nefiind concludente și utile cauzei.

Totodată, respinge cererea formulată de către reclamantă prin reprezentant, privind sancționarea celor doi apărători ai pârâtului, întrucât nu sunt îndeplinite dispozițiile art.287 alin.(2), pct.2, lit.c), C.pr.civ., având în vedere că neprezentarea apărătorilor pentru acest termen nu a cauzat amânarea procesului.

Constată că au fost depuse la dosar înscrisurile în circumstanțiere, respectiv 2 caracterizări întocmite de doi judecători, rezoluția nr.../P/2012 a Parchetului Curții de Apel C..., extras de pe portalul Judecătoriei D... T... S..., copie de pe încheierea pronunțată în dosarul nr.../2014 pronunțată de către judecătorul delegat la Penitenciarul D... T... S..., un articol de revistă, adresa nr.../3.11.2015 a Curții de Apel C..., probă ce a fost încuviințată la termenul de judecată anterior.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., învederează că, în conținutul adresei întocmite de cei doi judecători, respectiv R. E.C. și M. Ș., în care își exprimă disponibilitatea pentru a fi audiați în calitate de martori, în teza a II-a, este specificat faptul că își rezervă dreptul să depună declarațiile olografe, astfel încât solicită ca secția să se pronunțe asupra acestui aspect, deoarece aceștia le pot transmite prin fax de la Judecătoria C....

Pârâtul, personal, arată că dorește suplimentare probei cu înscrisuri, respectiv declarațiile olografe ale celor doi judecători susmenționați, teza probatorie fiind demonstrarea conduitei sale în activitatea desfășurată ca judecător delegat la Penitenciarul D... T... S...

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, solicită respingerea suplimentării probei cu înscrisuri, nefiind utilă și pertinentă soluționării cauzei. Arată că, astfel cum s-a reținut și în cuprinsul acțiunii disciplinare, Inspecția Judiciară a constatat o situație de fapt în baza unor probe.

Secția, în urma deliberării, respinge cererea pârâtului de suplimentare a probatoriului, privind depunerea la dosar a unor declarații extrajudiciare, ca nefiind concludentă și utilă cauzei, în raport de celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

Secția procedează la audierea martorului M. I. – judecător în cadrul Tribunalului G..., declarația acestuia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele Secției, martor, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., formulează o cerere în temeiul disp. art.254 alin.(2) pct.2 și 4, C.pr.civ., solicitând audierea în calitate de martor a domnului judecător N. P. – membru cu activitate permanentă în cadrul Consiliului

Superior al Magistraturii, nevoia administrării acestei probe suplimentare reieșind din cercetarea judecătorească, partea neputând-o prevedea, iar administrarea acesteia neconducând la amânarea cauzei. Astfel, arată că la întâlnirea ce a avut loc la Hotel ... în data de 14.02.2014, a fost prezent și domnul P. N., ocazie cu care, directorul penitenciarului a discutat cu acesta despre pârât. Solicită de asemenea încuviințarea accesului la dosarul domnului D., președintele Consiliului Județean M..., dosar în care există interceptări telefonice doveditoare pentru perioada supusă controlului, ce ar putea fi solicitate în copie certificată de la Curtea de Apel B..., în situația în care domnul N. P. ar nega faptul că domnul D. i-a adresat rugămintea verificării comportamentului judecătorului D. C. și că aceste verificări au avut loc în urma acestei solicitări.

Pârâtul, personal, în cadrul cererii de suplimentare a probatoriului, arată că solicită încuviințarea audierii domnului N. P. din aceleași motive pentru care a fost propus ca martor în cauză domnul judecător M. I., în plus, fiind relevante în dovedire, copiile interceptărilor aflate în dosarul domnului președinte al Consiliului Județean M..., respectiv domnul D.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., arată că la întâlnirea ce a avut loc la Hotel ... și la discuțiile purtate la acea dată, a mai fost prezentă și doamna C. E., precum și domnii B. A. și Ș. A., a căror audiere, în calitate de martori, o solicită a fi încuviințată în cauză.

Pârâtul, prin reprezentant B. G., cu privire la cererea de suplimentare a probatoriului, arată că se dorește a fi dovedit faptul că s-a dorit înlăturarea judecătorului delegat de la Penitenciarul D... T... S... prin orice mijloace, nereușindu-se acest lucru prin controalele efectuate de Curtea de Apel

C..., APADOR-CH și Inspekția Judiciară și că s-au încercat intervenții la președinții instanțelor în mod succesiv, judecătoreie, tribunal, curtea de apel, consiliul județean.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, precizează faptul că martorul M. I. nu a fost propus pentru a dovedi că domnul director al Penitenciarului D... T... S... s-a prezentat și la conducerea Judecătoriei D... T... S..., ci astfel cum a fost consemnat și în încheierea de ședință de la data de 28.10.2015, a fost propus în dovedirea faptului că martorul Z. C. a participat la această discuție și nu astfel cum a spus acesta, că nu avea cunoștință.

În ceea ce privește teza probatorie invocată, arată că în tot materialul administrat în cursul cercetării disciplinare există toate sesizările, care nu au fost contestate, fiind recunoscute de martorii audiați în cauză. În acest sens, chiar domnul R. P. a declarat că în repetate rânduri s-a deplasat la conducerea curții de apel, a tribunalului și a judecătoriei, la toți factorii de decizie, aducându-le la cunoștință punctual anumite nemulțumiri, însă, abia la data de 5.02.2014 a formulat o sesizare ce a fost înaintată conducerii Curții de Apel C... și Consiliului Superior al Magistraturii. Întâlnirea pentru bilanț a avut loc ulterior, în jurul datei de 14.02.2014, dată la care Consiliul Superior al Magistraturii fusese informat de conducerea Penitenciarului D... T... S... și nu de către un membru al Secției pentru judecătoreie în materie disciplinară. De asemenea, controlul efectuat de către Inspekția Judiciară nu a avut la bază nicio sesizare a Administrației Naționale a Penitenciarelor sau a conducerii Penitenciarului D... T... S..., ci a avut la bază un plan de control aprobat cu un an înainte, pentru alte rațiuni decât starea conflictuală dintre pârât și membrii din conducere. Cu privire la aceste aspecte, arată că pârâtul a înaintat către directorul Administrației Naționale a Penitenciarelor o sesizare împotriva domnului

director al Penitenciarului D T... S..., în care a făcut afirmații legate de faptul că, la cererea unei persoane din cadrul Consiliului Județean M..., directorul a sustras un mijloc de probă, formându-se un dosar penal. Prin urmare, apreciază că această cerere de suplimentare a probatoriului nu-și justifică utilitatea pe situația de fapt, întrucât nu a fost contestat acest comportament reciproc, atât al pârâtului, cât și al directorului penitenciarului, în egală măsură, de sesizare a instituțiilor superioare, cu mențiunea că prima sesizare a fost formulată de către pârât.

Secția, deliberând, respinge cererea de suplimentare a probelor cu înscrisuri și testimonială, ca nefiind concludente și utile cauzei.

Pârâtul, personal, în vederea pregătirii concluziilor pe fond, solicită amânarea dezbaterilor ședinței de judecată pentru 15 minute, invocând dispozițiilor art.6 din CEDO, respectarea dreptului la apărare.

Secția, după deliberare, dispune amânarea dezbaterilor ședinței de judecată pentru o perioadă de 15 minute.

Nemaifiind alte cereri de formulat, excepții de invocat sau probe noi de administrat, Consiliul acorda cuvântul în dezbateri asupra fondului cauzei:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, în susținerea acțiunii disciplinare, precizează că va face referiri cu privire la apărările pârâtului în legătură cu data de 15 martie.

Pe fondul cauzei, solicită admiterea acțiunii disciplinare cu consecința aplicării unei sancțiuni în raport de probele depuse la dosar.

Arată că sesizarea Inspekției Judiciare a avut loc la data de 7 mai 2014 ca urmare a solicitării conducerii Penitenciarului D... T... S..., motiv pentru care s-a dispus verificarea aspectelor semnalate.

Urmare a verificărilor, s-a constatat că pentru o parte dintre aspectele semnalate sunt indicii de săvârșire a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004.

Susține că prin Rezoluția din 5 aug 2014, în termen legal, s-a dispus începerea cercetării disciplinare, care a avut loc în perioada 5 august – 7 octombrie 2014, cu mențiunea ca la data de 1 octombrie 2014 s-a dispus prelungirea termenului, în condițiile art. 46 din Legea nr.317 /2014, având în vedere că cercetarea disciplinară a presupus audierea unor persoane atât la Tribunalul B... cât și la D... T... S...

Prin Rezoluția din data de 05 noiembrie 2014 s-a dispus exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea Secției de judecători pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004.

Cu privire la situația de fapt, arată că domnul judecător a fost desemnat ca judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate prin Ordinul de serviciu nr.... din 31 mai 2012, reînnoit succesiv până în iunie 2014, când, potrivit Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 746, s-a stabilit, ca urmare a promovării examenului, începerea activității la Tribunalul B...

De la data desemnării ca judecător delegat cu executările la Penitenciarul D... T... S..., conform tuturor declarațiilor martorilor și a înscrisurilor, inclusiv a declarației lui C. D., relația cu conducerea penitenciarului a cunoscut perioade de normalitate și perioade tensionate.

La momentul întocmirii raportului privind respectarea dispozițiilor legale în activitatea de executare, partea care viza colaborarea interinstituțională a constatat că relațiile de colaborare au fost foarte bune.

Prin urmare aspectele semnalate până la data de 31 martie 2013 au fost apreciate doar ca situații premisă, ele nefiind aduse la cunoștința inspectorilor judiciari pentru a fi supuse unei verificări prealabile.

Perioada vizată de prezenta acțiune disciplinară este cea cuprinsă între decembrie 2013 - iunie 2014, în această perioadă, așa cum rezultă din toate declarațiile, existând și perioade de acalmie, de buna colaborare, însă numărul incidentelor care au determinat formularea sesizării au fost mai multe decât cele anterioare acestei perioade.

Din probatoriul administrat a rezultat că aspectele constatate de echipa de inspecție au putut fi grupate pe 4 direcții mari.

Cu privire la activitatea Comisiei de liberare condiționată, respectiv conduita pârâtului în cadrul derulării ședințelor de liberare condiționată, începând cu data de 03.04.2014 situațiile de întrerupere a activității comisiei s-au îndesit, domnul judecător solicitând, în afara regulilor ce funcționaseră până la acel moment, eliberarea unui exemplar în plus de pe caracterizarea deținutului.

La data de 03 aprilie 2014, domnul judecător a solicitat ca secretariatul comisiei să îi pună la dispoziție un alt exemplar față de cele două existente.

În adresa pe care a înaintat-o Administrației Naționale a Penitenciarului, domnul judecător susține că această solicitare a fost determinată de necesitatea verificării respectării condițiilor de formă și fond a acestor caracterizări, ca urmare a unor inadvertențe care nu au fost negate de ceilalți membri ai comisiei. Aceștia din urmă au precizat că au mai fost inadvertențe, însă acestea nu au condus la întreruperea ședințelor, ci în timpul ședințelor, un membru al comisiei mergea în birou și făcea modificările cuvenite.

Din probele administrate a rezultat că motivul a fost cu totul altul, respectiv nemulțumirea domnului judecător față de atitudinea domnului director R. P., despre care a afirmat și în declarație și în petiție că se întorcea cu spatele la el sau își punea cotul pe caracterizare, obligându-l astfel să discute cu fiecare deținut.

S-a dat curs, urmare a sesizării făcute de domnul C. și s-a luat legătura cu domnul director al Penitenciarului D... T... S..., punându-se la dispoziția acestuia și acest al treilea exemplar solicitat.

Cu privire la aceasta sesizare adresată în data de 03 aprilie 2014 Administrației Naționale a Penitenciarelor, în conținutul acțiunii disciplinare se reține că domnul judecător, prin modalitatea de formulare, a depășit limitele unui comportament cerut de normele codului deontologic, exprimând-se de maniera „gesturi șicanatoare, golănești” ale domnului R., cu referire la faptul că se pretinde ca stătea cu cotul pe acea caracterizare a deținutului.

În acest sens, cu privire la sesizările înaintate de dl. judecător C., acestea au fost înregistrate la Administrația Națională a Penitenciarelor în perioada ianuarie-aprilie 2014, în afara unor preținse discuții telefonice cu direcția Administrației Naționale a Penitenciarelor despre care nu face referire.

În baza acestora, la Penitenciarul D... T... S... s-au desfășurat trei controale, doua strict pe cele sesizate de domnul judecător și au fost efectuate de serviciul de inspecție penitenciară la datele de 17.01.2014 și la 05.02.2014, ocazie cu care au fost avute în vedere aspectele semnalate de domnul judecător, iar pentru celelalte din 03.04.2014 și 16.04.2014, acestea au fost conexate la controlul ce urma să se desfășoare de Corpul de Control al Ministrului Justiției, pe alte teme, dar așa cum

rezultă din raport, au fost avute în vedere aspectele sesizate de domnul judecător.

Ședințele de liberare condiționată desfășurate în perioada de referință au fost cu sincope, unele având o desfășurare normală pentru care nu s-a reclamat nicio situație.

Cu privire la modul de desfășurare a acestor ședințe, toți membrii comisiei, angajați ai Administrației Naționale a Penitenciarului, au dat note explicative persoanelor care au fost în control.

În ședința din 16.04.2014 domnul judecător revine și mai cere încă un exemplar al caracterizărilor întocmite, de data aceasta, motivând că pe exemplarul întocmit în 03.04.2014 a făcut unele consemnări personale. I s-a dat curs acestei solicitări, iar ședința a fost reluată.

Așa cum rezultă din declarațiile persoanelor audiate, aceste întreruperi au creat o stare de animozitate deținuților, pe lângă starea de nemulțumire exprimată de membrii comisiei.

Cu privire la acest aspect, domnul C. V. Ș. a susținut în declarații, ca și ceilalți martori, că nu înțelege motivul acestor multiple exemplare ale caracterizării.

Totodată precizează că i s-a adus la cunoștință domnului judecător că, dată fiind lipsa fondurilor bănești ale penitenciarului, la un moment dat nu au mai putut fi făcute aceste copii din motive economice.

În iunie 2014 și el revine asupra acestei măsuri spunând ca nu mai este necesară.

Reprezentantul Inspecției Judiciare precizează că aceste caracterizări existau în format electronic, program la care avea acces și domnul judecător, însă doar pentru vizualizare, neputând face modificări.

Un alt aspect referitor la aceasta derulare a relațiilor se referă la schimbarea locurilor membrilor comisiei, în condițiile lipsei unei explicații juste și pertinente prezentate de domnul judecător către aceștia.

Atitudinea nedemna constă nu în faptul că îi pune să își schimbe locurile, ci în faptul că nu a prezentat o justificare pertinentă a acestei solicitări. Domnul L. R. a susținut în declarație că motivul invocat a fost acela că își face semne cu colega sa, acesta apreciind că nu este un motiv pertinent, cu atât mai mult cu cât locul în care a fost mutat permitea o relație vizuală mult mai bună între cele două persoane.

Cu privire la procedura de adoptare a deciziilor în urma deliberărilor din comisie, s-a reținut că de fiecare dată opinia majoritară a membrilor comisiei de liberare condiționată era diferită de opinia domnului judecător, acesta dispunând reluarea de mai multe ori a votului, fără o justificare.

Toți martorii audiați au spus că nu și-au permis să îl întrebe motivul și în general nu au înțeles această reluarea a votului în condițiile în care putea formula opinie separată.

Acest comportament oscilant pe care domnul judecător l-a adoptat în cadrul ședințelor de liberare condiționată a creat în rândul membrilor comisiei și a celorlalți angajați ai penitenciarului impresia că acest comportament este șicanator la adresa lor, nefiind justificat, percepția acestora fiind una negativă, în condițiile în care, imediat ce s-a refuzat îndeplinirea acestei cerințe, judecătorul delegat a apelat imediat la directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Se subliniază faptul că nu interesează votul final al comisiei ci, doar perturbarea activității, urmare a comportamentului domnului judecător.

Un alt aspect al conduitei apreciat ca nefiind conform normelor deontologice se referă la nerespectarea dispozițiilor legale și regulamentare privind desfășurarea activității în penitenciar prin exercitarea necorespunzătoare a unor drepturi date de directorul general, pentru că i-a permis parcare autoturismului în incinta penitenciarului. Se arată că a existat o situație în care pârâtul a parcat în alta zonă decât cea permisă, iar din declarațiile de martori și percepția directă a echipei inspectorilor judiciari, precum și din poza făcută, rezultă că prin parcare autoturismului în acea zonă, putea fi perturbată activitatea de transfer a deținuților. Faptul că activitatea nu a fost perturbată este irelevant sub aspectul normelor care guvernează activitatea din penitenciar.

Așa cum s-a reținut, potrivit art. 91 alin.1 lit. a) și b) din regulament, autoturismul trebuia verificat de fiecare dată, din declarațiile concordante pe acest aspect, rezultând că numai domnului C. i s-a acordat acest drept. Cu privire la acest aspect, rezultă din declarația dl R. P. că i s-a solicitat pârâtului să-și mute mașina, fiind necesară o atenționare scrisă în acest sens din partea directorului Penitenciarului D... T... S... Este adevărat că putea obstrucționa derularea corespunzătoare a activității de transfer, dar nu a perturbat-o întrucât nu au avut loc activități, însă fapta există.

Al treilea aspect reținut se referă la modalitatea în care domnul judecător a înțeles să se comporte, sub pretextul unor nemulțumiri personale ale sale față de modul în care directorul conducea penitenciarul și îndeplinea unele atribuții sub aspectul respectării drepturilor persoanelor private de libertate.

În acest sens, prin acele sesizări către Administrația Națională a Penitenciarelor privind aspectele manageriale ale directorului, i s-au

atribuit acestuia nereguli de natură să atragă răspunderea disciplinară sau chiar penală, prin utilizarea unor expresii cu sens peiorativ, apreciate ca fiind negative cu privire la probitatea morală a directorului penitenciarului și cu privire la activitatea profesională a directorului penitenciarului.

Aceste aspecte negative au fost supuse unor controale și echipele de inspecți au constatat că acuzațiile aduse directorului penitenciarului nu depășesc nivelul simplor speculații, nefiind fondate. Aceleași constatări au fost făcute și de Corpul de Control al Ministrului Justiției, înscrisurile fiind la dosar.

De asemenea, s-a mai constatat cu privire la aspectele referitoare la decretarea stării de carantina ca urmare a unor cazuri de T.B.C., că aspectele semnalate de judecătorul de supraveghere nu au avut legătură de cauzalitate cu declararea stării de carantina, la data de 04.03.2014.

Un alt aspect reclamat Administrației Naționale a Penitenciarelor a fost cel privitor la nemulțumirea unor deținuți cu privire la nerespectarea drepturilor prevăzute de lege și pe acest aspect, există un raport întocmit de Corpul de control care menționează că nu au fost constatate deficiențe ce ar putea fi imputate conducerii penitenciarului D... T... S...

O altă sesizare a supus analizelor directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor faptul că directorul penitenciarului ar fi sustras un mijloc de probă administrat într-un dosar disciplinar, care ar fi fost prezentat subprefectului județului, această situație fiind verificată și neconfirmată.

La rândul său, directorul penitenciarului a menționat că a formulat sesizare către conducerea Judecătoriei D... T... S..., Tribunalului M..., Curții de Apel C..., Consiliului Superior al Magistraturii și abia după declanșarea controlului

efectuat de Corpul de Control al Ministrului Justiției a înțeles să sesizeze și Inspekția Judiciară. Faptul că așa a înțeles directorul penitenciarului să rezolve problemele existente excede competențelor Inspekției Judiciare.

Cu privire la modul de redactare și de concepere a acestor sesizări se subliniază că domnul judecător a invocat faptul că modul său de exprimare este în concordanță cu jurisprudența C.E.D.O., Cauza Nalban contra României, apreciere care nu poate fi primită având în vedere că această hotărâre face referire la dreptul la liberă exprimare în domeniul presei scrise, or sesizarea nu poate fi asimilată unui articol de presa.

Se mai arată că domnul judecător C. D. a avut un comportament inadecvat față de cadrele penitenciarului, comportament ce s-a manifestat periodic, neavând un caracter permanent. Astfel, din declarațiile celor doi lideri de sindicat D. D. și P. A. I., audiați în fața secției, a rezultat că, în general, domnul judecător se exprima politicos, civilizat.

În linia acestui comportament oscilant se înscrie și episodul ce rezultă din nota de informare întocmită de un elev aflat în practică, situație de fapt prezentată într-o notă de informare și confirmată de martorii audiați. Or, așa cum a declarat și domnul R., dat fiind faptul că în ziua aceea domnul judecător era în afara orelor de program, elevul nu a salutat, nu a luat poziția de drepti, având în vedere că nu l-a recunoscut, maniera în care i s-a adresat nefiind una conformă.

Folosirea acelor expresii licențioase și cuvinte jignitoare i-au creat indignare și frustrare față de colegii săi.

Un alt aspect al comportamentului neadecvat al domnului judecător este cel adoptat în timpul vizitelor în secțiile de deținere, ocazii cu care pârâtul,

[REDACTED] după ce îl lauda pe domnul director, afirma că oricum a anulat toate rapoartele disciplinare ce au fost întocmite de Comisia de disciplina prezidată de acesta.

Aceasta ambivalență a frazei a determinat nu numai în opinia directorului penitenciarului ci și a cadrelor supraveghetoare, convingerea că pârâtul decredibiliza autoritatea conducerii penitenciarului. De asemenea s-a reținut ca acest discurs explicit negativ cu privire la măsurile dispuse de directorul penitenciarului a permis acreditarea ideii că, în fapt, controlul era exercitat de pârât.

Cu privire la comportamentul pârâtului față de numitul Ț. B., întreaga conducere a penitenciarului l-a perceput ca fiind nefiresc, nu numai pentru faptul că era deținut, cât și pentru faptul că acesta făcea parte din clanuri interlope. Acest comportament foarte apropiat doar față de anumiți deținuți, respectiv cei cărora li s-au admis plângerile împotriva rapoartelor Comisiei de disciplină sau cei care au formulat plângeri împotriva directorului penitenciarului, a creat o temere ce a condus la formarea ideii de imparțialitate în activitatea jurisdicțională a judecătorului delegat.

Prin urmare, impunerea în timpul desfășurării ședințelor comisiei de liberare condiționată a unor reguli procedurale fără o justificare pertinentă, serioasă, precum și condiționarea continuării ședințelor, de respectarea întocmai a acestor reguli, intempestiv stabilite în cursul derulării ședințelor de judecată, nerespectarea dispozițiilor legale și regulamentare privind desfășurarea activității din penitenciar, cu referire la situația privind parcare autoturismului în incinta instituției, exercitarea dreptului de petiționare către organele ierarhic superioare conducerii penitenciarului cu atribuții de control prin imputarea unor situații de fapt lipsite de relevanță pentru exercitarea în bune condiții a activității judecătorului delegat și prin

formularea unor aprecieri privind probitatea morală și profesională a directorului penitenciarului, precum și redactarea acestor sesizări, prin utilizarea de cuvinte și expresii cu sens peiorativ, inadecvate în raport cu standardele de conduită impuse funcției de judecător, folosirea unor cuvinte licențioase în raporturile cu unele persoane care activau în cadrul penitenciarului, utilizarea unui discurs contradictoriu cu privire la prestația profesională a directorului penitenciarului în prezența cadrelor și a deținuților, precum și adoptarea unui comportament în relația cu unii deținuți prin manifestarea unei apropieri nepotrivite, în condițiile în care aceștia aveau pe rol plângeri împotriva hotărârilor comisiei de disciplină, ori alte cereri date în competența judecătorului delegat, în raport de dispozițiile art.90 din Legea 303/2004, art.17,18 și 20 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, art.104 din Legea nr.161/2003, reprezintă manifestări ale unei conduite nedemne în exercitarea funcției de judecător.

Toate aceste manifestări se circumscriu laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de magistrat cu consecința afectării imaginii justiției ca sistem și serviciu public. În fața Secției, toți martorii audiați, cadre ale Penitenciarului D... T... S..., inclusiv cei propuși de către pârât, au reliefat că această stare tensionată au resimțit-o, chiar dacă nu a fost produsă personal asupra unora dintre aceștia, însă au resimțit-o indirect.

Din probele administrate rezultă că pârâtul a săvârșit fapta cu vinovăție, acesta acționând în mod voit și conștient în sensul arătat. Astfel, solicită admiterea

acțiunii disciplinare și aplicarea unei sancțiuni disciplinare în raport de probele administrate.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., cu titlu preliminar, invocă dispozițiile prevăzute de art.48 alin.7, potrivit cărora dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare, respectiv Legea nr.317/2004, se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, cu trimitere la dispozițiile art.315 alin.1 pct.3, C.pr.civ, respectiv persoanele care nu pot fi martori, „cei aflați în dușmănie sau în legături de interese cu vreuna dintre părți”.

În acest context, având în vedere că prin încheierea de ședință de la data de 17.06.2015 s-a dispus audierea petenților în dublă calitate, respectiv P. R., R. L., A. I. P., I. D. și V. C., solicită înlăturarea și neluarea în considerare a declarațiilor acestora la soluționarea prezentei cauze, fiind persoane interesate, aflate în relații de dușmănie cu pârâtul, invocând dispozițiile art.315 alin.1 pct.3 C.pr.civ.

Totodată, în temeiul dispozițiilor art.292 alin.2 C.pr.civ., solicită să nu se țină cont la soluționarea cauzei de înscrisurile care nu sunt certificate conform cu originalul.

Pârâtul, personal, în completarea solicitării cererii susmenționate privind înlăturarea de la soluționarea pe fond a cauzei a declarațiilor numiților P. R., R. L., A. I. P., I. D. și V. C., persoane ce au formulat sesizarea și totodată au și calitatea de martori, consideră că i se aduce o atingere serioasă și constantă dreptului la apărare, invocând dispozițiile art.6 parag.1 din CEDO.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., pe fond, arată că înainte de a se analiza dacă faptele ce i se impută domnului judecător D. C. realizează latura obiectivă a abaterii disciplinare, dacă aduc atingere onoarei și probității profesionale ori a

prestigiului justiției, trebuie să se analizeze existența faptelor imputate. În aceste condiții, invocă nedescrierea faptelor, precizând că procedura disciplinară este mai aproape de dreptul penal decât de dreptul contravențiilor.

În dreptul penal acuzarea trebuie să dovedească, mai presus de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpatului, în caz contrar hotărârea fiind una de achitare. În dreptul contravențional, constatările agentului, fiind mijloc de probă sunt foarte greu de combătut.

Arată că a făcut această comparație, pentru a învedera faptul că pârâtul trebuie judecat în baza probelor și că într-un proces disciplinar, penal, nu trebuie dat acestor probe, respectiv declarațiilor unor persoane interesate, statutul unor acte de constatare a unor contravenții.

Probele pe care Inspekția Judiciară își întemeiază acțiunea sunt declarațiile singulare ale unor persoane interesate, ostile pârâtului sau subordonate unor persoane vădit ostile acestuia. În practică există situații când declarațiile unui singur martor pot fi hotărâtoare pentru soluționarea procesului, însă în cauza de față există martori, unii vădit subiectivi, care au dat declarații contradictorii, fiind subordonați persoanelor cu funcții de conducere din penitenciar, persoane aflate în conflict vădit cu pârâtul. Astfel, în cauză există persoane cu dublă calitate, de martor și de reclamant. Or, astfel cum un polițist nu poate ancheta purtarea abuzivă săvârșită de un alt polițist, sau ultrajul săvârșit împotriva unui alt polițist, tot astfel, declarația polițistului în favoarea superiorului ar trebui tratată cu maximă circumspekție.

De asemenea, arată că ceea ce i se impută pârâtului este faptul că a dat mâna cu un deținut șef de cameră, că a pupat cadrele penitenciarului, că a fost ferm în activitatea de liberare a pedepselor, că a adresat expresii licențioase față de

[REDACTED] un elev și că a purtat o discuție în fața unei biserici cu directorul penitenciarului, spunându-i acestuia că „îi dă la temelie”, însă toate aceste aspecte sunt nedovedite. În ceea ce privește aspectul privind parcare nelegală, arată că nu s-a arătat în concret ce regulă a fost încălcată și ce consecințe a avut această faptă. Activitatea fermă a pârâtului în cadrul Penitenciarului M... a stârnit anumite asperități, însă dacă pârâtul nu-și îndeplinea atribuțiile în mod diligent, ar fi răspuns din punct de vedere penal. În situația în care pârâtul lua cunoștință de anumite săvârșirea unor contravenții și nu sesiza Direcția Națională Anticorupție sau conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor, urma să răspundă penal pentru fapta funcționarului public care în exercitarea atribuțiilor de serviciu nu aduce la cunoștința organelor sesizate aspectele care pot întruni condițiile unei fapte prevăzute de legea penală.

Susține că, dacă s-ar admite că faptele ce i se impută pârâtului, aduc o atingere prestigiului justiției, ar însemna să nu se țină cont de specificul activității magistratului delegat, care ia contact cu deținuții într-un mod diferit decât judecătorul din sala de judecată, aproape ca magistratul procuror și ar trebui ca deținutul să fie considerat o persoană de rang inferior. În opinia sa, această interpretare ar veni în contradicție directă cu art.3 CEDO, fiind un prim pas spre un tratament degradant, tratându-l pe deținut de pe o poziție de superioritate.

Mai arată că pârâtul a constatat o serie de nereguli în Penitenciarul D... T... S..., în sprijinul acestei afirmații venind și raportul APADOR-CH, care până nu va fi declarat ca neveridic, constituie o puternică prezumție în sensul celor menționate mai sus, neputând fi desființat prin declarațiile pur subiective ale unor persoane aflate într-o situație conflictuală cu pârâtul.

În cauză nu există nicio înregistrare audio sau video care să confirme faptul că pârâtul a săvârșit respectivele abateri disciplinare, că ar fi amenințat sau că ar fi avut o atitudine nedemnă.

În concluzie, se arată că au fost depuse la dosar în circumstanțiere, caracterizări ale pârâtului formulate de colegi judecători, acesta nemaifiind anterior cercetat disciplinar. Cu privire la activitatea pârâtului în Comisia de liberări condiționate, consideră că nu s-a dovedit reaua credință a acestuia în formularea de sesizări către organele Direcției Naționale Anticorupție sau Parchetul de pe lângă tribunalul M..., dovadă în acest sens fiind sancțiunile aplicate. Consideră că faptele nu sunt descrise în concret.

Pârâtul, personal, solicită ca la soluționarea cauzei să se aibă în vedere excepția nelegalității sesizării Secției, așa cum a fost invocată prin întâmpinare, excepție ce vizează presupuse fapte săvârșite, care nu i-au fost aduse la cunoștință în timpul cercetării disciplinare. Făcându-se o simplă comparație între aspectele cercetate și cele sesizate Secției, rezultă că faptele noi sunt cele privind pe elevul M., repetarea votului, îmbrățișarea și puparea deținuților și discuțiile contradictorii față de deținuți.

Consideră că la soluționarea cauzei trebuie să se aibă în vedere faptul că nu este vorba de verificarea bunei sale reputații, ci trebuie constatat dacă faptele sunt determinate ori nu sau dacă faptele pot contura un anumit comportament nedeontologic.

Arată că la soluționarea cauzei este necesar să se observe contextul național în care se află țara noastră, ce măsuri se iau pentru normalizarea situației, starea anormală existentă și, prin urmare, consideră că măsurile care se iau la

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

nivel național, în general, sunt măsuri normale într-o societate care momentan are un curs anormal. Așadar, prin măsurile dure care se iau la nivel național se încearcă normalizarea acestei situații, aplicarea conformă a legii la nivel micro, iar conform legii, executarea pedepselor se desfășoară sub autoritatea și controlul judecătorului delegat.

Astfel, strict raportat la contextul de la Penitenciarul D... T... S..., afirmă că acest penitenciar era cunoscut ca fiind cel mai „prietenos” penitenciar din țară din punct de vedere al soluțiilor de admitere al propunerilor de liberare condiționată. Că este așa, o dovedește penultimul raport al unei organizații internaționale foarte stricte, APADOR-CH, care conține concluzii nemulțumitoare, negative și care arată că deținuților nu li se respectă drepturile, sunt bătuți inclusiv în prezența judecătorului delegat. În următorul raport al APADOR – CH, ultimul, se arată că judecătorul D. C. manifestă o atitudine proactivă, verifică des spațiul de deținere, atât judecătorul cât și grefierul fiind prezenți în fiecare zi în penitenciar.

Arată că la Penitenciarul D... T... S... au fost întocmite rapoarte de Curtea de Apel C..., într-una din situații, urmare a sesizărilor domnului P. R. Se susține că această sesizare a fost dovada unei atitudini nereserioase a conducerii penitenciarului, deoarece nu s-a constatat nicio neregulă. Atitudinea nelegală a directorului penitenciarului rezultă și din adresa cu caracter mincinos înaintată Consiliului Superior al Magistraturii referitor la faptul că deținutul pentru care s-au solicitat relații era bolnav de TBC. Solicită să se aibă în vedere aceste rapoarte întocmite de Curtea de Apel C... și nu declarațiile martorilor în cauză, un aspect important fiind faptul că președintele Curții de Apel C... l-a confirmat de două ori în funcția de judecător delegat la Penitenciarul D... T... S...

De asemenea, arată că Inspecția Judiciară, într-un raport extrem de elaborat pe criterii de evaluare a activității, inclusiv pe aspectul comunicării, nu a constatat nereguli.

Afirmă că deși i s-a creat o imagine extrem de negativă în fața domnilor judecători I. C. și R. E. C., aceștia ulterior s-au exprimat referitor la faptul că situația constatată este cu totul diferită.

Cu privire la aspectele privind Comisia de liberare condiționată, arată că o singură dată a solicitat domnului R. L. să își schimbe locul, din stânga, unde se afla ușa de intrare a deținuților, în dreapta, motivându-și solicitarea prin faptul că i s-a părut anormal ca o doamnă să fie cea care invită deținuții în sală. Având în vedere refuzul acestuia de a se muta la solicitarea sa, a procedat la apelarea telefonică a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, semnalându-i incidentul creat, însă această situație s-a întâmplat o singură dată.

În legătură cu aspectul privind reluarea votului, arată că niciodată într-o comisie pe care o conduce nu vor avea loc nelegalități, în situația în care va constata existența acestora va lua măsuri în acest sens, iar în situația în care acest lucru nu este posibil, va sesiza Corpul de Control al Ministrului Justiției care are atribuții în acest sens. Astfel, din Raportul Corpului de control al ministrului justiției aflat la dosar rezultă că s-au constatat nereguli în activitatea de liberare condiționată, în sensul că au fost votate spre liberare persoane, respectiv 4 din 7 deținuți, chiar dacă au avut două rapoarte de incident. Consideră că dacă s-a reluat votul, s-a conformat legii.

Arată totodată că, în ceea ce privește neregulile sesizate, a discutat cu directorul penitenciarului, comunicându-i acestuia că are cunoștință de

problemele existente și că urmează să sesizeze instituțiile abilitate. Cu vechea conducere, respectiv fostul director al penitenciarului, a avut o colaborare foarte bună, activitatea desfășurându-se în condiții foarte bune. Domnul L. R. și domnul R. P. nu au deloc experiență, considerând că atitudinea acestora a fost una „golănească”, expresie pe care și-o asumă.

Cu privire la incidentul privind solicitarea procesului-verbal și caracterizarea deținuților, precizează că domnul C. V. nu își cunoștea atribuțiile de serviciu, potrivit cărora cu 48 de ore înainte de ședința, avea obligația de a prezenta actele susmenționate. Aceste aspecte au fost sesizate și de către locțiitorul său domnul judecător Z. D., în scurta perioadă în care i-a ținut locul.

În ceea ce privește situația referitoare la deținutul Ț. B., se face precizarea că acest deținut era un om simplu, semianalfabet, fiind bolnav de TBC, lucru știut foarte clar de cadrele penitenciarului. Un alt aspect important este acela că niciodată un membru al vreunui clan interlop nu este pus de pază în foișor, ci doar deținuții care sunt la prima abatere și care nu au legături cu alți infractori, deoarece posturile de pază sunt deschise. Consideră un lucru grav faptul că au fost trimise acte conținând declarații mincinoase și că au fost întocmite acte de sesizare cu aspecte nereale.

Cu privire la aspectul privind decredibilizarea, solicită a fi înlăturate aceste susțineri întrucât nu a făcut astfel de afirmații. Precizează că soluțiile de anulare a hotărârilor au fost date cu respectarea legii.

În ceea ce privește incidentul cu elevul M., arată că nu își aduce aminte să se fi întâlnit vreodată singur cu elevi sau să fi adresat acestora expresii licențioase, precizând că niciodată nu ar fi adoptat o astfel de atitudine. În cazul în care

acest eveniment s-ar fi produs, ar fi trebuit audiat în calitate de martor acest elev sau persoanele prezente la fața locului.

Precizează faptul că la niciunul din controalele efectuate, colegii săi nu au încheiat rapoarte, însă el a făcut acest lucru, efectele controalelor sale bazându-se pe rapoarte, declarații. Atitudinea sa era una dură cu deținuții, însă a respectat drepturile acestora, fiind făcute dezinsecții, zugrăvind-se camere. Aceleași schimbări le-a dispus și în arest, urmare a controalelor efectuate.

Referitor la incidentul reținut cu privire la parcare autoturismului, arată că și-a asumat această faptă constând în parcare greșită, pentru o scurtă perioadă, a autoturismului, însă acest lucru nu a afectat activitatea penitenciarului. Precizează că avea decizia directorului penitenciarului, semnată și de trei membrii, decizie în care nu era specificat locul unde trebuie parcat autoturismul. Solicită să se observe fotografia depusă la dosar și faptul că nu existau activități, fiind un singur cadru în imagine.

În ceea ce privește incidentul privind sustragerea de la verificarea corporală, arată că a fost deranjat de faptul că, deși a trecut prin cadrul electronic privind controlul securității și s-a făcut verificare corporală, iar domnului director al penitenciarului nu i s-a făcut nici un control. Acest aspect l-a semnalat directorului, considerând că domnul Ț. A. a efectuat greșit acest control, motiv pentru care acesta din urmă a fost ulterior sancționat.

Solicită să se constate că nu există nici un martor direct cu privire la aspectul privind adresarea expresiilor injurioase, martorii în cauză fiind întrebați fiecare în parte, atât cu ocazia cercetării cât și în fața Secției, și niciunul dintre ei nu a declarat că i-ar fi fost adresate cuvinte de acest gen direct, personal sau că în

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

prezența lor au fost adresate astfel de cuvinte altor persoane. Consideră că nu se poate proba sursa probei, iar în ceea ce privește activitatea desfășurată la Penitenciarul D... T... S..., apreciază că și-a îndeplinit corect atribuțiile.

Pârâtul, prin reprezentant B. G., arată că, în general, niciodată conducerea unui penitenciar nu va accepta și respecta autoritatea judecătorului delegat. Consideră că nu sunt întrunite elementele abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004, urmarea imediată a faptei nu există în cauză și solicită respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 9 judecători, în prezent Completul de 5 judecători, a statuat că, în materia răspunderii disciplinare a magistraților, dreptul comun nu este dreptul penal, ci dreptul muncii.

În ceea ce privește persoanele ce pot fi ascultate în cursul cercetării disciplinare, dispozițiile art.46 din Legea nr.317/2004, prevăd activitățile care pot să aibă loc în cadrul cercetării disciplinare și scopul acestora, respectiv stabilirea situației de fapt, a vinovăției, în completarea acestor dispoziții existând Regulamentul privind normele de efectuare a lucrărilor de inspecție, care la art.30 alin.5, prevăd că în cursul cercetării disciplinare pot fi ascultate alte persoane, ale căror declarații Inspekția Judiciară le consideră necesare stabilirii unei situații de fapt.

Cu privire la aprecierea probelor care au fost considerate necesare în stabilirea unei situații de fapt, a unei vinovății sau a unei apărări, se arată că pârâtul a combătut cele constatate de Inspekția judiciară, însă consideră că acest fapt nu conferă semnatarilor sesizării o calitate dublă în cauză, deoarece Inspekția

Judiciară este cea care sesizează Secția de judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii, și nu petiționarii.

Aspectele semnalate de reprezentantul pârâtului, doamna C. B. nu coincid cu cele consemnate în acțiunea disciplinară.

Se mai arată că, în concluziile depuse de pârât, acesta și-a justificat conduita prin arogarea unor atribuții de control asupra activității Comisiei de liberări condiționate, însă atribuțiile de control aparțin Corpului de Control al Ministrului Justiției. Astfel cum rezultă și din conținutul raportului, în virtutea atribuțiilor legale a fost verificată activitatea comisiei și a pârâtului ca președinte al comisiei. Faptul că se vota într-un sens nelegal este un aspect ce trebuia a fi constatat de către instanță și inspectorii din cadrul Corpului de control al ministrului justiției, pârâtul putând să formuleze opinie separată în cadrul deliberărilor.

Cu privire la Raportul întocmit de Curtea de Apel C..., se arată că Inspecția Judiciară nu a contestat niciodată activitatea pârâtului, iar în conținutul acestui raport efectuat de către cei doi judecători propuși astăzi a fi audiați în calitate de martori, se arată că acest control nu a fost determinat de vreo sesizare a directorului penitenciarului, ci de apariția legii și a regulamentului privind executarea pedepselor privative de libertate. În cadrul acestui control s-a constatat și faptul că „disfuncționalitățile s-au situat în sfera comunicării interinstituționale pe aspecte organizatorice comune, dar și pe aspecte jurisdicționale, urmărindu-se delimitarea atribuțiilor de judecată ce-i revin exclusiv judecătorului, de cele administrative ce revin conducerii penitenciarului”.

De asemenea, cu privire la disfuncționalitățile constatate, se apreciază că astfel cum s-a dezvoltat pe larg și în cuprinsul acțiunii disciplinare,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

comportamentul pârâtului aduce atingere onoarei, probității profesionale și prestigiului justiției, o consecință a faptelor sale fiind chiar demararea unor controale de către instituțiile abilitate, care au constatat această relație tensionată.

Pârâtul, prin reprezentant C. B., arată că nu a contestat dreptul Inspecției Judiciare de a audia orice persoane care ar avea cunoștință de cauză, ci au fost invocate dispozițiile art.315 alin.(3) C.pr.civ, vizând înlăturarea unor probe, precum și dispozițiile art.292 alin.(2) C.pr.civ.,vizând depunerea la dosar a unor înscrisuri care nu sunt certificate conform cu originalul.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că potrivit dispozițiilor art.73 din Legea nr.317/2004, instanțele sunt obligate să răspundă solicitărilor Inspecției Judiciare. Astfel, urmare a adreselor de solicitare a relațiilor, răspunsurile au fost comunicate cu adrese oficiale, astfel că cercetarea disciplinară a fost efectuată în conformitate cu legea specială.

Pârâtul, personal, consideră că au fost doar câteva clipe de normalitate pe timpul mandatului său de judecător delegat la Penitenciarul D... T... S..., iar pe de altă parte apreciază că situația ar fi fost aceeași cu orice alt judecător delegat, problema nefiind una personală.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară sub nr.27/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca,

prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtului C. D., judecător în cadrul Judecătoriei F..., cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit. a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în "manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu".

În motivarea acțiunii se rețin în sarcina pârâtului, ca acțiuni concrete în pretinsa săvârșire a faptei disciplinare ce i se impută de către Inspecția Judiciară, următoarele:

- domnul judecător C. D., în calitate de judecător delegat la Penitenciarul D... T... S..., a impus în timpul desfășurării ședințelor Comisiei de liberare condiționată unele reguli procedurale, fără o justificare serioasă și pertinentă și a condiționat continuarea acestor ședințe de respectarea întocmai a regulilor respective, impunând în mod repetat reluarea votului, atunci când ceilalți membrii ai comisiei aveau altă părere;
- domnul judecător C. D. nu a respectat dispozițiile legale și regulamentare privind desfășurarea activității în penitenciar, prin exercitarea necorespunzătoare a drepturilor conferite de autorizația directorului penitenciarului privind parcare autoturismului personal în incinta unității, atitudine ce a fost percepută de personalul penitenciarului ca fiind o exercitare abuzivă a unui drept acordat în condițiile legii;

- domnul judecător C. D. și-a exercitat dreptul de petiționare către organele ierarhic superioare conducerii penitenciarului, cu atribuții de control, prin imputarea unor situații de fapt lipsite de relevanță pentru desfășurarea în bune condiții a activității judecătorului de supraveghere și a formulat unele aprecieri privind probitatea morală și profesională a directorului Penitenciarului D... T... S..., redactând sesizările prin utilizarea, pe alocuri, de cuvinte și expresii cu sens peiorativ;
- domnul judecător C. D. a folosit cuvinte licențioase în raporturile cu unele persoane care activau în cadrul penitenciarului, utilizând un discurs contradictoriu cu privire la prestația profesională a directorului penitenciarului, în prezența cadrelor penitenciarului și a deținuților, și adoptând un comportament nepotrivit de apropiat în relația cu unii deținuți, în condițiile în care aceștia aveau pe rol plângeri împotriva hotărârilor comisiei de disciplină din cadrul penitenciarului ori alte cereri date în competența judecătorului delegat.

Inspekția Judiciară arată că această conduită a domnului judecător C. D., adoptată în exercitarea atribuțiilor de serviciu, intră în sfera manifestărilor care aduc atingere onoarei, probității profesionale sau prestigiului justiției, creând unui observator rezonabil (persoană de bună-credință, dezinteresată și informată) îndoieli cu privire la integritatea sa profesională.

În drept, Inspekția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art.98 – 101 din Legea nr.303/2004 republicată și modificată și art.44 – 46 din Legea nr.317/2004, republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a arătat că, pe parcursul cercetării disciplinare, au fost administrate probele cu martori și înscrisuri.

Pârâtul a depus întâmpinare în care a invocat excepția nelegalității sesizării secției cu privire la aspectele de fapt ce nu au fost cuprinse în rezoluția de începere a cercetării disciplinare.

În motivarea excepției se arată că o parte din faptele reținute în rezoluția de exercitare a acțiunii disciplinare nu au fost reținute în rezoluția de începere a cercetării disciplinare. De asemenea, domnul judecător C. arată că nu a fost audiat cu privire la aceste fapte, fiindu-i încălcat dreptul la apărare.

Aceste fapte sunt următoarele:

- fapta constând în aceea că a adresat unui elev în practică expresii licențioase.
- fapta constând în impunerea repetării votului față de ceilalți membri ai Comisiei de liberare condiționată, atunci când aceștia nu erau de acord cu opinia pârâtului.
- fapta constând în aceea că ar fi „pupat și îmbrățișat un deținut”, în prezența directorului de penitenciar și a mai multor deținuți, respectiv că ar figura în lista de prieteni ai deținutului pe o rețea de socializare.
- fapta constând în aceea că, de față cu directorul penitenciarului, a avut „discursuri contradictorii față de deținuți în legătură cu activitatea acestuia”.

De asemenea, solicită respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată, arătând că aceasta se sprijină în totalitate pe declarațiile autorilor sesizării, nefiind

susținută de alte probe. Mai arată că nu s-a făcut dovada în cauză a faptului că au fost încălcate dispoziții din legi ori regulamente.

Astfel, niciodată nu a refuzat să participe la ședința Comisiei de liberări condiționate, iar solicitarea de a se întocmi un alt exemplar al caracterizărilor deținuților, a durat timp de câteva ședințe, până când a constatat că acestea au început a fi întocmite corespunzător.

În legătură cu incidentul constând în parcare autoturismului personal în curtea unității se arată că prin decizia directorului penitenciarului nu s-a stabilit un loc concret pentru parcare, însă motivul pentru care a staționat în locul care rezultă din fotografia aflată la dosar a fost acela că autoturismul său trebuia controlat la intrarea în unitate. De altfel, din planșa foto aflată la dosar se poate observa că, în acel moment, nu se desfășura niciun fel de activitate în zona respectivă. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia din autoturism se auzea muzică la un volum ridicat, precizează că aceasta este nedovedită.

Pârâtul precizează că a sesizat de 7 ori pe parcursul a 2 ani și 7 luni organele abilitate, punctual și gradual, cu fapte care afectau activitatea în penitenciar. Cu privire la sesizarea directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor din data de 3.04.2014 arată că a folosit expresia "gesturi șicanatoare și golănești" întrucât a considerat atitudinea directorului ca fiind incompatibilă cu activitatea de conducător al unei instituții.

În ce privește comportamentul adoptat în relația cu persoanele care activau în cadrul penitenciarului, solicită a se constata faptul că petenții au revenit în cursul cercetării disciplinare asupra pretinselor proferări de injurii/denigrări aduse cadrelor

ori deținuților, aceștia arătând că a avut întotdeauna o atitudine respectuoasă.

Referitor la susținerea privind discursurile contradictorii în fața deținuților arată că toate hotărârile judecătorului delegat se comunică părților după motivare, respectiv fiecărui deținut în camera de detenție, moment în care deținuții aflați în camera respectivă iau cunoștință de dispozitiv și de considerente, nefiind încălcată nicio dispoziție legală.

Arată că nu a avut atitudini deplasate față de unii deținuți și nici contacte pe rețelele de socializare, iar în măsura în care s-a întâmplat să dea mâna cu unii dintre aceștia, acest fapt a avut loc cu ocazia sărbătorilor.

La termenul din 11.03.2015 Secția, deliberând asupra excepției nelegalității sesizării, în temeiul art.46 din Legea 317/20014 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art.175 alin.(1) Cod procedură civilă raportat art.177 alin.(1) Cod procedură civilă, a apreciat că, fiind vorba despre o nulitate condiționată de vătămare, aspectele invocate de pârât în susținerea acestei excepții urmează a fi evocate pe fondul cauzei și apreciate în raport de întreg materialul probator administrat în cauză.

S-a procedat la audierea pârâtului judecător D. C., declarația acestuia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele Secției, pârât, grefă și atașată la dosarul cauzei.

De asemenea, au fost administrate probele cu înscrisuri și martorii Z. D., G. H., M. M., B. M., D. D., P. V. R., R. L., Ș. C., I. D. și A. P. și M. I.

Cu privire la solicitarea formulată de pârât, constând în înlăturarea declarațiilor martorilor audiați, cu motivarea că aceștia se află în relații de dușmănie cu aceștia, Secția o apreciază ca fiind neîntemeiată, având în vedere că, la

termenul la care au fost dicutate probele, pârâtul nu s-a opus la încuviințarea probei cu martorii audiați în faza de cercetare disciplinară, fiind aplicabile dispozițiile prevăzute de art.314 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

De asemenea, va fi respinsă și solicitarea având ca obiect înlăturarea din ansamblul probator a înscrisurilor care nu sunt certificate conform cu originalul, având în vedere că proba cu înscrisuri a fost administrată în faza de cercetare disciplinare, etapă în care nu sunt aplicabile dispozițiile prevăzute de art.292 din Codul de procedură civilă.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 7 mai 2014, s-a înregistrat la Inspecția Judiciară sesizarea formulată de conducerea Penitenciarului D... T... S..., adresată Consiliului Superior al Magistraturii.

În esență, criticile exprimate în sesizare vizează următoarele aspecte:

1. Conduita adoptată de domnul judecător D. C., judecător de supraveghere a privării de libertate la Penitenciarul D... T... S..., în relațiile cu conducerea penitenciarului și alți angajați ai acestei instituții.

2. Modalitatea, apreciată ca abuzivă, de exercitare a funcției, prin aceea că a procedat la audierea unui deținut, fără să existe o solicitare din partea acestuia și fără să i se fi încălcat acestuia vreun drept, a consemnat în declarația unui deținut aspecte nereale și defăimătoare, referitoare la persoana directorului penitenciarului și a dispus citarea, în vederea audierii, în calitate de martori, a directorului, directorului adjunct pentru educație și asistență psihosocială.

În cuprinsul sesizării se arăta că, folosindu-se abuziv de prerogativele funcției, domnul judecător D. C. a subminat autoritatea conducerii penitenciarului, prin formularea de memorii succesive, adresate Administrației Naționale a Penitenciarelor și Corpului de Control al Ministrului Justiției, cât și plângeri penale la adresa acestora în care denigrează membrii conducerii penitenciarului. De asemenea, s-a mai arătat că prin parcare autoturismului personal în zona punctului de primire deținuți, domnul judecător a obstrucționat derularea corespunzătoare a activităților de transfer al deținuților, în și din Penitenciarul D... T... S..., creând momente vulnerabile ce se puteau repercuta negativ în planul asigurării siguranței misiunilor pe care le aveau de executat membrii personalului unității și a creat premisele apariției unor nemulțumiri în rândul deținuților.

De asemenea, s-a arătat că prin refuzul participării la ședința Comisiei de liberări condiționate din data de 12.03.2014, prin schimbarea intempestivă a datei unei ședințe a acestei comisii, pârâtul a perturbat activitatea din penitenciar.

S-a mai susținut că, în ședința Comisiei de liberări condiționate din data de 16.04.2014, domnul judecător C. a părăsit sala invocând anumite aspecte nereale și fără temei, legate de punerea la dispoziție de către conducerea unității a unor documente necesare derulării ședinței.

Un alt aspect semnalat în cuprinsul sesizării s-a referit la soluționarea unor cereri privind acordarea unor drepturi prevăzute de lege unui deținut, care nu făcuse o solicitare administrației locului de detenție în acest sens. În final, s-a mai arătat că pârâtul ar fi exercitat presiuni asupra unor deținuți pentru a declara aspecte nereale cu privire la persoana directorului unității.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 4 august 2014, fiind întocmit un proces-verbal în acest sens.

Prin rezoluția din 5 august 2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de domnul judecător D. C., din cadrul Tribunalului B..., sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară s-a desfășurat în perioada 5 august - 7 octombrie 2014, la datele de 15 septembrie și 7 octombrie la sediul Tribunalului B..., în prezența judecătorului cercetat, la data de 18 septembrie 2014 la sediul Judecătoriei D... T... S... și la datele de 18 și 19 septembrie 2014 la sediul Penitenciarului D... T... S...

La datele de 15 septembrie 2014 și 7 octombrie 2014, domnul judecător C. D. a fost ascultat, conținutul declarațiilor sale fiind consemnate în procesele-verbale de ascultare încheiate în acest sens.

La aceeași dată, la sediul Tribunalului B..., au fost audiați domnii B. M., subcomisarul penitenciarului și domnul judecător D. Z., din cadrul Judecătoriei D... T... S..., în calitate de martori propuși în apărare de domnul judecător.

Din oficiu, în cursul cercetării disciplinare, au fost administrate următoarele probe:

- audierea persoanelor semnatare ale sesizării, respectiv domnii: comisar de penitenciar P. V. R., directorul Penitenciarului D... T... S..., inspector principal de penitenciar R. V. L., agent șef de penitenciar A. I. P., comisar șef I. D., comisar de penitenciar V. Ș. C., director adjunct educație și asistență psihosocială; audierea

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

martorilor propuși în apărare de domnul judecător: agent șef principal de penitenciar D. D. și agent șef principal de penitenciar M. M.

Prin procesul verbal întocmit la data de 7 octombrie 2014, s-a constatat finalizată cercetarea disciplinară.

În ceea ce privește excepția nelegalei sesizări a Secției se rețin următoarele:

Potrivit disp. art. 44 din Legea nr.317/2004 Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, prin secțiile sale, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, pentru faptele prevăzute în Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Acțiunea disciplinară în cazul abaterilor săvârșite de un judecător se exercită de Inspecția Judiciară, prin inspectorul judiciar, de ministrul justiției sau de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În vederea exercitării acțiunii disciplinare este obligatorie efectuarea cercetării disciplinare prealabile de către Inspecția Judiciară.

Conform dispozițiilor prevăzute de art. 33 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară rezoluțiile de exercitare a acțiunii disciplinare sunt supuse avizării de către șeful de direcție și confirmării de către inspectorul șef.

Potrivit disp. art.49 alin.(7) din același act normativ, „dispozițiile din prezenta lege ce reglementează procedura de soluționare a acțiunii disciplinare se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă”.

Având în vedere faptul că sesizarea Inspecției Judiciare are ca obiect săvârșirea de către magistrat a unor fapte apreciate a se circumscrie dispozițiilor prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004, iar cercetarea

disciplinară cu privire la această abatere disciplinară a fost efectuată, Secția constată că în cauză au fost respectate dispozițiile prevăzute de art.44 din Legea nr.317/2004. De asemenea, acțiunea disciplinară a fost exercitată cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art.33 din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară, astfel încât sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de lege pentru sesizarea Secției.

Pentru toate aceste considerente, urmează a fi respinsă excepția nelegalei sesizări a Secției, ca neîntemeiată.

Împrejurarea că pentru unele din faptele reținute în acțiunea disciplinară, **domnul judecător D. C. nu și-a putut exercita dreptul la apărare**, neavând cunoștință de faptul că acestea îi sunt imputate **reprezintă un aspect ce ține de modul în care s-a efectuat cercetarea disciplinară și care poate fi valorificat doar în cadrul analizei pe fond a cauzei.**

În ceea ce privește fapta disciplinară ce i se impută pârâtului D. C. de către Inspekția Judiciară, Secția reține că **potrivit art.99 lit.a)** din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările aduse prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară "manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu".

Pentru a aprecia dacă faptele concrete reținute de reclamant, Inspekția Judiciară, pot fi încadrate în dispozițiile art. 99 lit. (a) din Legea nr. 303/2004 este necesar a contura câteva elemente ce pot conduce în mod concret, la concluzia că pârâtul a săvârșit abaterea disciplinară ce i se impută sau, dimpotrivă, că nu i se poate reține această abatere:

Astfel, potrivit art.104 din Legea nr.161/2003 "magistraților le este interzisă orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia".

Potrivit art.4 alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii, să respecte drepturile și libertățile persoanelor, precum și egalitatea lor în fața legii și să asigure un tratament juridic nediscriminatoriu tuturor participanților la procedurile judiciare, indiferent de calitatea acestora, să respecte Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii obiective, această abatere disciplinară presupune încălcarea standardelor de conduită impuse magistraților de dispozițiile art. 90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată, coroborat cu dispozițiile art. 17 și 18 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor și cu cele ale art. 104 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Astfel, art. 90 din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor prevede că aceștia „sunt dator să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate”. În același articol se arată că relațiile magistraților la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună credință.

Codul deontologic reia aceste obligații impuse magistraților și le transpune în norme de etică profesională.

Codul de conduită judiciară, intitulat și Principiile de la Bangalore, stabilește printre standardele de conduită, aplicabile și sistemului nostru judiciar, atât pentru judecători, cât și pentru procurori, prevederi referitoare la imparțialitate și etichetă care impun magistratului obligația de a adopta un comportament, atât în cadrul exercitării funcției, cât și în afara acesteia, de așa natură încât să mențină încrederea publicului, a juriștilor și a justițiabililor în corectitudinea și imparțialitatea magistratului și de a-și exercita drepturile și libertățile cetățenești în conformitate cu demnitatea funcției judiciare.

Obligația de integritate este prevăzută și în pct.1.2 din Principiile de bază ale independenței justiției (Principiile O.N.U.), art. 3 din Statutul Universal al Judecătorilor, Principiul V pct. 2 din Recomandarea R (94) 12 a Consiliului Europei.

La nivel intern, în reglementările actuale, integritatea magistratului este privită ca îndatorire fundamentală a profesiei, rezultând din coroborarea textelor legale atât la nivel constituțional, cât și prin lege, regulament și cod deontologic.

Integritatea presupune ca magistratul să se asigure că are, în ochii unui observator rezonabil, o conduită ireproșabilă, iar manifestările și acțiunile sale reafirmă încrederea oamenilor în integritatea sistemului judiciar, inclusiv a magistraților.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfașoară.

Secția apreciază că, pentru a constata existența laturii obiective a acestei abateri disciplinare, trebuie să se poată reține că pârâțul judecător, în

[REDACTED]

exercitarea funcției sau în afara exercitării acesteia, a încălcat standardele de conduită universal acceptate de comunitatea în care trăiește, s-a implicat în activități care prejudiciază reputația instanțelor judecătorești sau a sistemului judiciar în ansamblul său, ori prin conduita sa a adus atingere valorilor sociale și morale unanim acceptate.

Acestea vor fi premisele de la care Secția de judecători, ca instanță de judecată, va porni în analiza elementelor concrete privind faptele ce i se impută de reclamanta Inspekția Judiciară.

Sub aspectul situației de fapt Secția reține că prin Ordinele de serviciu nr.../31.05.2012 și nr.../21.12.2012 emise de Curtea de Apel C..., domnul C. D. a fost desemnat, pentru perioadele 01.06 - 31.12.2012 și 01.01.2013 – 30.06.2013, judecător delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate la Penitenciarul D... T... S...

De la data desemnării sale și până la data de 31.03.2013 (perioadă supusă controlului tematic vizând „Respectarea dispozițiilor legale de către judecătorii delegați cu executarea pedepselor, în conformitate cu prevederile Legii nr.275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal”, efectuat de Inspekția Judiciară și finalizat printr-un raport, aprobat prin Hotărârea nr.806/19.09.2013 a Secției de judecători a Consiliului Superior al Magistraturii), conform constatărilor inspectorilor judiciari desemnați, nu au fost identificate probleme referitoare la comunicarea interinstituțională între judecătorul delegat și conducerea Penitenciarului D... T... S..., relațiile fiind bazate pe respect reciproc și o bună colaborare.

Astfel, în conținutul acestui raport, în ceea ce privește constatările efectuate cu privire la activitatea desfășurată de domnul judecător C. D., la capitolul VIII – Comunicarea interinstituțională judecător delegat-conducerea penitenciarului se reține că „potrivit notelor de relații prezentate de către directorul penitenciarului precum și poziției exprimate de judecătorul delegat, relațiile de colaborare dintre instituțiile conduse de aceștia au fost calificate ca fiind foarte bune.”

De asemenea, în punctul de vedere depus în cursul cercetării disciplinare de domnul judecător acesta a evidențiat „în mod deosebit faptul că deși în perioada octombrie 2012 - iunie 2013 a existat o relație foarte tensionată între instituțiile susmenționate, cu ocazia controlului efectuat de Consiliul Superior al Magistraturii în primăvara anului 2013, domnul director nu a adus la cunoștința inspectorilor acest aspect, întrucât nu a dorit să se afle care este motivul tensionării acestor relații.

Cu toate acestea, atât din actele administrate în cursul verificărilor prealabile, respectiv adresa nr.../.../14.07.2014 a Administrației Naționale a Penitenciarelor, în care sunt menționate toate sesizările formulate de domnul judecător C. D. de-a lungul întregii perioade cât a funcționat ca judecător delegat la Penitenciarul D... T... S..., cât și din actele depuse de către domnul judecător în apărare, rezultă că între directorul unității și judecătorul delegat au existat, cu sincope, perioade tensionate, care au fost supuse unor verificări de către Direcția de Inspecție Penitenciară, precum și de Direcția Siguranța Deținerii și Regim Penitenciar, urmare a sesizărilor formulate de domnul judecător C. D. În urma acestor verificări s-a stabilit, în esență, că „au existat situații inerente desfășurării activităților într-un penitenciar care au fost în mod artificial transformate în stări conflictuale, prin

accentuarea sau exagerarea unor fapte care altfel, nu ar fi avut impact și în nici un caz nu s-ar fi transformat în situații de criză”.

Mai mult, s-a arătat că în cursul medierii realizată la finalizarea verificărilor efectuate de cele două instituții, ambele părți au precizat că între acestea nu mai sunt relații tensionate, angajându-se că vor colabora în condiții corespunzătoare pentru punerea în aplicare a normelor legale în vigoare.

Cu toate acestea, ulterior controalelor și verificărilor anterior menționate, relațiile tensionate dintre judecătorul de supraveghere și membrii conducerii penitenciarului, în special cu directorul acestuia a continuat să existe, alternând cu perioade de normalitate.

Această stare de fapt rezultă și din declarațiile semnatarilor sesizării, care arată că existau perioade de colaborare foarte bună din punct de vedere instituțional, urmate de perioade tensionate și este, de altfel, confirmată și de către domnul judecător C. D. care, în declarația sa, a arătat că la penitenciarul unde își desfășura activitatea, starea de spirit se putea schimba de la o săptămână la alta, în raport de constatările sale, pe baza cărora formula propunerii adresate conducerii penitenciarului, de remediere a deficiențelor.

În ceea ce privește cele patru fapte pentru care pârâtul susține că nu și-a exercitat dreptul la apărare și pe care instanța le analizează ca apărări de fond se rețin următoarele:

Așa cum rezultă din dispozițiile prevăzute de art.19 alin.(2) din Hotărârea nr.1027 a Consiliului Superior al Magistraturii pentru aprobarea Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară rezoluția de începere a cercetării disciplinare trebuie să cuprindă data și

modalitatea sesizării, aspectele sesizate, conținutul verificărilor prealabile efectuate, data finalizării verificărilor prealabile, situația de fapt reținută, fundamentarea soluției de începere a cercetării disciplinare, raportat la aspectele sesizate, rezultatul verificărilor și dispozițiile legale aplicabile în speță.

Potrivit disp. art.24 alin.(6) din același act normativ, în cadrul cercetării disciplinare se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției.

Analizând comparativ faptele sesizate în plângerea formulată de conducerea Penitenciarului D... T... S..., respectiv faptele reținute în rezoluția de începere a cercetării disciplinare, pe de o parte, cu faptele imputate pârâtului prin acțiunea disciplinară, pe de altă parte, se poate constata că acestea nu sunt identice.

Astfel, **faptele concrete reținute** în acțiunea disciplinară constând în:

- folosirea de către pârât a unui limbaj inadecvat față de elevul M. F.
- atitudinea neconformă cu statutul de judecător delegate la penitenciar, constând în aceea că a îmbrățișat și pupat pe deținutul Ț. N.
- ținerea mai multor discursuri "contradictorii" față de deținuți cu privire la activitatea directorului de penitenciar.
- impunerea repetării votului față de ceilalți membrii ai Comisiei de liberări condiționate atunci când aceștia nu aveau aceiași opinie cu pârâtul.

nu se regăsesc în conținutul sesizării formulate de conducerea penitenciarului, după cum nu se regăsesc nici în rezoluția de începere a cercetării disciplinare, din data de 5.08.2014.

De asemenea, din declarațiile pe care domnul judecător C. D. le-a dat în faza de cercetare disciplinară nu rezultă că acestuia i-au fost puse întrebări cu privire la aceste fapte, neavând posibilitatea de a propune probe în apărare.

Or, o garanție a unui proces echitabil o reprezintă și exercitarea efectivă a dreptului la apărare chiar și în faza preliminară a procesului civil (cercetarea disciplinară), tocmai pentru ca pârâtul să poată să-și formuleze apărările în raport cu fiecare din actele materiale la care face referire Inspecția Judiciară în acțiunea disciplinară.

Acest drept la apărare, ca și componentă a garanției dreptului la un proces echitabil (art. 6 paragraf 1, Convenția Europeană a Drepturilor și Libertăților omului), nu a fost asigurat de către Inspecția Judiciară pe parcursul cercetării disciplinare pentru cele patru fapte reținute în sarcina pârâtului, acestuia din urmă neaducându-i-se la cunoștință acuzele.

Prin urmare, în ceea ce privește aceste patru fapte reținute în acțiunea disciplinară, domnul judecător D. C. a fost în imposibilitate de a-și exercita dreptul la apărare în faza de cercetare disciplinară, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute.

De altfel, chiar din analiza pe fond a cauzei, Secția constată că probele administrate în cauză nu fac dovada săvârșirii de către pârât a acestor fapte.

Astfel, în ceea ce privește fapta constând în folosirea de către pârât a unui limbaj inadecvat față de elevul M. F., se constată că în afară de copia unei „informări” pe care acest elev a formulat-o către conducerea penitenciarului, nu există altă probă care să dovedească respectivul incident. Această „informare” este o probă extrajudiciară, de care martorul R. P., directorul Penitenciarului, a

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

înțeles să se folosească cu ocazia formulării altor sesizări către conducerea Curții de Apel C... și Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Elevul M. F. nu a fost audiat pe parcursul cercetării disciplinare, după cum nu a fost audiat de nicio altă persoană cu autoritate în acest sens. În plus, această „informare” a elevului M. F. nu se coroborează cu nicio altă probă administrată în cauză.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia domnul judecător C. D. a impus celorlalți membrii ai Comisiei de liberări condiționate repetarea votului atunci când aceștia aveau altă opinie decât pârâtul, Secția reține că martorul R. P., în declarația pe care a dat-o în faza de cercetare disciplinară, a arătat că, începând cu sfârșitul anului 2013, domnul judecător C. D. a început să manifeste un comportament diferit, exemplificând în acest sens împrejurarea că, ori de câte ori opinia majorității membrilor comisiei era diferită de cea a domnului judecător, acesta dispunea reluarea votului în mai multe rânduri, chiar dacă rezultatul final era același.

Niciunul din ceilalți martori audiați în faza de cercetare disciplinară nu au confirmat această susținere a martorului.

Cu ocazia audierii în fața secției, martorul C. V. Ș. a arătat că au existat situații în care votul a fost reluat, însă nu-și amintește dacă pârâtul aducea sau nu argumente atunci când solicita să se voteze din nou. De asemenea, a arătat că au existat multe situații în care pârâtul a făcut opinie separată, dar că acesta nu a cerut niciodată să se voteze într-un anumit fel și nici nu a făcut presiuni asupra membrilor comisiei în acest sens. În declarația pe care acest martor a dat-o în faza de cercetare disciplinară nu se regăsesc susțineri cu privire la acest aspect al reluării votului.

Martorul R. P. nu a explicat care erau situațiile în care se solicita de către pârât reluarea votului, ce discuții se purtau, astfel încât să se poată aprecia asupra atitudinii domnului judecător C. D. Faptul că pârâtul încerca cu argumente juridice să își motiveze propria opinie, după care, constatând că ceilalți membrii ai comisiei își mențin prima părere exprimată, făcea opinie separată, nu poate fi considerată o manifestare care aduce atingere probității profesionale. Hotărârile comisiei se impuneau a fi luate în baza unor argumente juridice, nefiind suficient ca membrii comisiei să voteze într-un sens anume, motiv pentru care, în situația în care votul era reluat ca urmare a expunerii unor argumente de către pârât, nu a fost încălcată nicio dispoziție legală.

Prin urmare, având în vedere faptul că *în faza de cercetare disciplinară*, singurul martor care a susținut că pârâtul solicita reluarea votului, atunci când avea o părere diferită de a celorlalți membri ai comisiei, a fost directorul penitenciarului, declarație care nu se coroborează cu nicio altă probă administrată în cauză. Având în vedere faptul că martorul C. V. Ș. a declarat în sensul celor reținute în acțiunea disciplinară *doar în fața secției*, arătând că nu-și amintește dacă pârâtul invoca argumente juridice atunci când votul era reluat și *fără să declare nimic cu privire la acest aspect în faza de cercetare disciplinară*, precum și natura conflictuală a relațiilor existente între pârât și acești doi martori, Secția apreciază că nu există dovezi suficiente pentru a fi reținută această faptă.

Pentru a fi reținută existența unei fapte cu caracter disciplinar este necesar ca aceasta să fie constatată dincolo de orice îndoială și să rezulte cu certitudine din probele administrate în cauză, situație ce nu se regăsește în cauza de față cu privire la fapta pârâtului de a impune reluarea votului în mod nejustificat.

În ceea ce privește atitudinea adoptată de pârât față de deținutul Ț. N. B., secția reține că *niciunul din martorii audiați în faza de cercetare disciplinară nu au declarat în sensul că l-au văzut pe pârât în timp ce îl îmbrățișa și, respectiv îl felicita pe acest deținut.*

Martorul L. R. V. arată în delarația pe care a dat-o în fața inspectorului că a auzit despre împrejurarea potrivit căreia domnul judecător C. D. manifesta o apropiere față de anumiți deținuți, cum a fost și cazul deținutului Ț. N., pe care l-a îmbrățișat.

În faza de cercetare disciplinară, martorul R. P. nu a declarat nimic cu privire la acest eveniment, pentru ca în declarația pe care a dat-o în fața secției să revină și să arate că a fost prezent atunci când pârâtul l-a îmbrățișat pe deținutul Ț. N.

Având în vedere faptul că niciunul din martorii audiați în faza de cercetare disciplinară nu a declarat în sensul că a fost prezent atunci când pârâtul l-a îmbrățișat pe deținutul Ț. N., iar martorul R. P. nu a declarat nimic cu privire la acest eveniment în cursul cercetării disciplinare, pentru ca ulterior, în fața secției, să arate că a constatat în mod direct această întâmplare, Secția apreciază că probele administrate nu fac dovada certă a săvârșirii acestei fapte de către pârât.

Cu privire la fapta constând în aceea că domnul judecător C. D. a ținut mai multe discursuri contradictorii față de deținuți cu privire la activitatea directorului de penitenciar, constând în aprecieri cu privire la activitatea desfășurată de acesta, urmate de încunoaștințarea deținuților cu privire la faptul că toate sancțiunile aplicate de director au fost anulate de el, Secția constată că singura probă administrată în faza de cercetare disciplinară cu privire la această situație este declarația martorului R. P.

De altfel, chiar în acțiunea disciplinară se arată că această faptă este descrisă în declarația martorului R. P., și a fost adusă la cunoștința celorlalți membri ai conducerii penitenciarului, domnii C. V. și L. Ș., tot de către acest martor.

Prin urmare, având în vedere că singura persoană care susține că pârâtul a săvârșit această faptă este chiar directorul penitenciarului, care a și formulat sesizare în acest sens, Secția apreciază că nu există dovezi suficiente pentru a o reține.

Cu privire la celelalte fapte concrete reținute de reclamant în sarcina pârâtului D. C., care sunt menționate în rezoluția de începere a cercetării disciplinare și care i-au fost aduse la cunoștință pârâtului pe parcursul cercetării disciplinare, secția reține următoarele:

1. Din declarațiile concordante ale martorilor audiați în cauză și ale domnului judecător C. D. rezultă că pârâtul a fost singura persoană căreia i s-a permis, prin hotărârea directorului penitenciarului, să parcheze autoturismul personal în incinta unității.

Potrivit art.90 din Regulamentul din 24 iunie 2010 privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 1676/C/2010, spațiul destinat controlului mijloacelor de transport se amenajează în sistem ecluză, astfel încât să nu se poată realiza deschiderea ambelor porți în același timp.

Potrivit art.91 alin.(1) lit.a) și b), din același regulament, șeful postului de control de la intrarea în locul de deținere este obligat să verifice mijloacele de transport care intră sau ies prin postul de control, încărcătura acestora și documentele de însoțire, înregistrându-le în evidența postului și să controleze mijloacele de transport, folosind procedurile destinate acestui scop, atât la intrarea, cât și

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
la ieșirea din locul de deținere, acordând o atenție deosebită verificării părții superioare și inferioare a caroseriei, zonelor interioare și exterioare, locului conducătorilor vehiculelor, portbagajelor, încărcăturii, lăzii pentru scule și tuturor celorlalte locuri în care s-ar putea ascunde persoane ori obiecte interzise.

Totodată, dispozițiile art. 92 alin. (1) lit. b) din același act normativ impun șefului postului de control de la intrarea în sectorul de deținere obligația de a permite accesul în sectorul de deținere numai personalului care are aprobarea scrisă a directorului, după efectuarea controlului antiterorist și de specialitate. Controlul se efectuează asupra tuturor persoanelor din afara sistemului penitenciar.

În acțiunea disciplinară se susține că, domnul judecător C. a nesocotit prevederile regulamentare anterior menționate, parcând autoturismul într-un loc nepermis și că, potrivit relatării martorului L. R. V., au existat situații în care judecătorul a procedat la parcare autoturismului său în timp ce din interiorul acestuia se auzea, la un nivel sonor ridicat, diverse piese muzicale, împrejurare apreciată ca neconformă cu statutul funcției de judecător.

Se mai susține că apărările domnului judecător, potrivit cărora nu ar fi staționat autoturismul său într-un loc de natura celui la care se face referire în sesizare, nu pot fi primite, deși sunt susținute și de declarația domnului B. M., subcomisar de penitenciar, întrucât imaginea foto anexată sesizării prezintă autoturismul staționat în dreptul punctului de primire a persoanelor private de libertate care este situat după ecluză.

Probele administrate în cauză cu privire la această faptă nu conduc la concluzia certă că pârâtul nu a respectat dispozițiile regulamentare menționate mai sus.

Astfel, martorul D. D. a arătat în declarația pe care a dat-o în faza de cercetare disciplinară că pârâtul nu s-a opus niciodată controlului regulamentar, iar autoturismul personal îl parca într-un loc care nu împiedica transferul deținuților.

Martorul B. M. arată de asemenea, că mașina era parcată de pârât în locul special amenajat, iar fotografia aflată la dosar a fost făcută în timp ce autoturismul era supus procedurii de verificare, la intrarea în penitenciar. Martorul declară că a fost prezent personal la această împrejurare.

Martorul P. A. arată că o singură dată a văzut autoturismul pârâtului parcat în alt loc decât cel pe care îl utiliza de obicei, blocând parțial accesul în postul de control nr.1, însă nu știe cât timp a fost lăsat acolo. În fața secției, același martor a arătat că în acea împrejurare, accesul în penitenciar nu era blocat, având loc să treacă alte mașini.

Martorul L. R. arată că au existat situații în care judecătorul a procedat la parcare autoturismului său în timp ce din interiorul acestuia se auzea, la un nivel sonor ridicat, diverse piese muzicale și că fotografia aflată la dosar nu a fost executată în locul în care atât autoturismul, cât și pârâtul erau supuși procedurii de verificare

Din conținutul dispoziției emise de directorul penitenciarului nu rezultă că pârâtul avea obligația să parcheze autoturismul într-un anumit loc din curtea penitenciarului.

Prin adresa cu nr.... din 4.03.2014 (pag.112, vol.1) martorul R. P. îl informează pe pârât cu privire la dispozițiile regulamentare aplicabile accesului în penitenciar cu autoturismul, precum și cu privire la faptul că oprirea autoturismului

[REDACTED] în zona punctului primire deținuți împiedică derularea corespunzătoare a activităților de transport deținuți.

Astfel, se poate constata că, prin această adresă, martorul R. P. nu îi impută domnului judecător D. C. faptul că nu a respectat, într-o anumită împrejurare, dispozițiile prevăzute de Regulamentul din 24 iunie 2010 privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, ci doar îi aduce la cunoștință aceste dispoziții.

În consecință, având în vedere conținutul acestei adrese, precum și declarațiile contradictorii ale martorilor audiați în cauză din care nu rezultă cu certitudine faptul că pârâtul a parcat autoturismul personal într-un loc în care bloca desfășurarea activităților în penitenciar, Secția apreciază că în cauză nu există dovezi suficiente pentru a se reține această faptă în sarcina pârâtului.

Mai mult decât atât, o astfel de faptă nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004, republicată și modificată, având în vedere că, prin staționarea, o singură dată și pentru scurt timp, a autoturismului personal în zona punctului primire deținuți, fără a afecta derularea corespunzătoare a activităților de transport deținuți, nu a fost încălcată niciuna din dispozițiile legale menționate anterior. Această manifestare, în situația în care ar fi avut loc nu a fost de natură a produce vreo consecință, neexistând dovezi din care să rezulte că accesul în și din penitenciar a fost blocat sau îngreunat. Astfel, nu se poate susține că această faptă este de natură a crea în ochii unui observator rezonabil îndoieli cu privire la probitatea morală și profesională a pârâtului sau a sistemului judiciar în ansamblu și nici că are un potențial de afectare a prestigiului funcției de magistrat.

2. În ce privește fapta constând în impunerea în timpul desfășurării ședințelor Comisiei de liberare condiționată a unor reguli procedurale, fără o justificare serioasă și pertinentă, precum și condiționarea continuării ședințelor de respectarea întocmai a acestora, Secția reține următoarele:

Începând cu anul 2014, în virtutea funcției de președinte al Comisiei de liberări condiționate, domnul judecător C. D. a stabilit o serie de reguli privind modul de desfășurare a ședințelor, unele dintre acestea constând în solicitarea unor copii ale actelor în baza cărora se luau hotărârile în comisie și în schimbarea poziției pe care unii membrii o aveau în sala de ședință.

Astfel, din probele administrate, rezultă că anterior datei de 03.04.2014, potrivit practicii instituite la nivelul comisiei, domnului judecător nu i se înaintau, odată cu lista cauzelor ce urmau a fi discutate în comisie, caracterizările deținuților.

Caracterizările se întocmeau în 2 exemplare, unul fiind depus la dosarul cauzei, iar celălalt spre a fi consultat de membrii comisiei, în timpul desfășurării ședinței.

Această practică este confirmată și de domnul judecător C. D., care, în sesizarea adresată Administrației Naționale a Penitenciarelor menționează că în timpul ședinței, unul din exemplarele caracterizării deținutului era în posesia domnului C. V. Ș. spre a fi citit, iar altul la domnul R. P. V. și la judecător, pentru a fi consultate, atunci când deținutul era prezentat.

După ședința comisiei din data de 03.04.2014, domnul judecător a solicitat conducerii penitenciarului ca pe viitor, să-i fie pus la dispoziție, anterior ședinței, un exemplar al caracterizării, pentru verificarea condițiilor de fond și de formă ale

acesteia, solicitare căreia, pentru următoarea ședință, conducerea penitenciarului i-a dat curs.

În ședința comisiei din data de 16.04.2014, domnul judecător a solicitat un nou exemplar, în afara celor existente, motivându-și noua măsură prin aceea că, pe exemplarul care i-a fost pus la dispoziție anterior ședinței făcuse unele consemnări personale, exemplarul solicitat fiind necesar pentru a fi depus la dosarul cauzei. Conducerea penitenciarului a dat curs acestei noi solicitări, desfășurarea ședinței fiind întreruptă pentru puțin timp.

Domnul C. V. Ș., în declarația dată în cursul cercetării disciplinare arată că, ulterior măsurii dispuse la data de 03.04.2014, domnul judecător a solicitat un exemplar în plus al caracterizării, pe care să-l utilizeze personal, în vederea verificării îndeplinirii condițiilor de fond și formă, măsură pe care martorul a apreciat-o ca inexplicabilă, având în vedere că pârâtului, deja i se pusese la dispoziție, anterior ședinței, cel de-al doilea exemplar al caracterizării, cu solicitarea ca după studiu, să fie adus la ședință, pentru a fi prezentat și celorlalți membrii.

Prin urmare, după ședința din data de 3.04.2014, domnului judecător C. D. i s-a pus la dispoziție, anterior ședinței comisiei, un exemplar al caracterizării deținuților ce urmau a fi discutați, cu condiția de a o aduce în ședință pentru a fi depusă la dosar, ceea ce înseamnă că de fapt caracterizările nu au fost întocmite în 3 exemplare, ci tot în 2 exemplare.

Având în vedere că pe exemplarul pus la dispoziție pârâtului, acesta făcuse adnotări, astfel încât nu putea fi depus la dosar, i s-a solicitat martorului C. V. să mai aducă în ședință un exemplar al caracterizărilor.

După această ședință, domnul judecător C. D. a revenit asupra acestei măsuri, comunicând conducerii penitenciarului că nu mai este necesară.

Având în vedere cele expuse mai sus, secția apreciază că solicitarea pârâtului de a i se pune la dispoziție un exemplar al caracterizărilor, anterior ședințelor comisiei, pentru verificarea condițiilor de fond și de formă ale acestora, în condițiile în care constatase în repetate rânduri erori în conținutul lor, nu a fost abuzivă sau în contradicție cu normele legale.

Așa cum de altfel confirmă și Inspekția Judiciară, pârâtul avea acces la programul informatic intern, ce conținea aceste caracterizări în format electronic, însă nu avea posibilitatea să remedize greșelile constatate.

Totodată, faptul că pârâtul, la data de 16.04.2014, a mai cerut un exemplar al caracterizărilor deținuților, justificând această cerință prin aceea că pe exemplarul primit înaintea ședinței făcuse adnotări, solicitare ce a creat o stare de nemulțumire exagerată din partea martorului C. V., nu a fost de natură a aduce atingere onoarei sau probității sale profesionale.

Cu privire la susținerea inspekției constând în aceea că pârâtul a solicitat membrilor comisiei să-și schimbe pozițiile pe care le ocupau în sala de ședință, din probele administrate rezultă că a existat o situație în care, în timpul unei ședințe a Comisiei de liberări condiționate, domnul judecător C. D. i-a solicitat martorului L. R. să-și schimbe locul pe care îl ocupa.

În acest sens, martorul R. P. (fila 47 din vol.II al secției) arată că a existat o situație în care pârâtul i-a cerut martorului L. R. să se mute în zona în care se afla poziționat deținutul, ocazie cu care a fost sunat directorul general al A.N.P., întrucât martorul L. a refuzat să se mute. Directorul general i-a spus martorului R.

P. să-i transmită martorului L. să se așeze pe locul indicat de președintele comisiei.

Din probele administrate în cauză nu rezultă că pârâtul, pe parcursul mai multor ședințe ale Comisiei de liberări condiționate, fără a prezenta nicio justificare, a întrerupt derularea acestora, solicitând membrilor acesteia să-și schimbe locurile pe care le ocupau.

Este adevărat că martorul L. R. a declarat în fața secției (nu și în faza de cercetare disciplinară) că au existat mai multe situații în care a fost mutat de la locul său, însă această declarație nu se coroborează cu alte probe administrate. La filele 182 -183, volumul I din dosarul inspecției există copiile unor înscrisuri din care rezultă că mai avut loc o astfel de întâmplare, însă aceasta vizează o perioadă anterioară celei pentru care s-a efectuat cercetarea disciplinară, astfel încât nu poate fi reținută.

Secția constată că fapta domnului judecător D. C. de a solicita unui membru al Comisiei de liberări condiționate să ocupe un alt loc decât cel pe care era obișnuit să se așeze nu este de natură a crea îndoieli asupra probității morale și profesionale a pârâtului, având în vedere că acesta, în calitate de președinte al comisiei, avea dreptul să dispună măsurile apreciate ca fiind necesare pentru buna desfășurare a activității acesteia.

Este important de reținut că aceste manifestări imputate pârâtului au avut loc pe fondul unor relații tensionate dintre acesta și conducerea penitenciarului, dovadă fiind și faptul că martorul L. R., director adjunct al acestei unități, a refuzat să se așeze pe locul indicat de pârât. De asemenea, martorul C. V. Ș. a refuzat inițial să-i pună la dispoziție pârâtului un exemplar al caracterizărilor deținuților atunci când i-a fost solicitat.

Astfel, se poate constată că această situație imputată pârâtului de membrii conducerii Penitenciarului D... T... S... este consecința unei interpretări subiective și distorsionate a circumstanțelor în care au avut loc evenimentele, precum și a unor nemulțumiri personale determinate de lipsa de comunicare dintre factorii implicați.

În consecință, având în vedere cele arătate mai sus, Secția constată că aceste cerințe ale pârâtului, apreciate ca fiind exagerate de persoanele cărora li s-a adresat, nu conferă faptelor gravitatea cerută de lege pentru a constitui abatere disciplinară. Percepția subiectivă a martorilor, membri ai comisiei, în sensul că aceste măsuri dispuse de domnul judecător C. D. ar fi fost de natură a leza demnitatea martorilor și a funcțiilor deținute de aceștia nu este suficientă pentru a reține în mod automat săvârșirea acestei abateri.

3. Cu privire la petițiile formulate de pârât împotriva conducerii penitenciarului, Secția reține că în exercitarea atribuțiilor sale, domnul judecător a reclamat autorităților competente diverse aspecte apreciate ca fiind necorespunzătoare, ale activității manageriale a directorului Penitenciarului D... T... S..., căruia i-a atribuit anumite nereguli în exercitarea funcției deținute.

Astfel, prin sesizarea din data de 22.01.2014 domnul judecător a învederat că, începând cu luna mai 2013, în cadrul ședințelor de judecată, un număr tot mai ridicat de deținuți s-au plâns de faptul că le sunt încălcate drepturile în Penitenciarul D... T... S..., nemulțumirile acestora vizând în principal conducerea penitenciarului. De asemenea, a arătat și că aceștia nu înțeleg să formuleze ei înșiși sesizări.

De asemenea, s-a reclamat împrejurarea că directorul penitenciarului ar fi sustras un mijloc de probă administrat în dosarul disciplinar al unui deținut, mijloc de probă care ar fi fost astfel prezentat subprefectului județului.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În finalul sesizării, domnul judecător a arătat că, în cazul în care starea de fapt reclamată se va menține, se va adresa cu o altă sesizare detaliată Ministrului Justiției.

Într-o altă situație, prin sesizarea din 03.04.2014, pârâtul, a reclamat că domnul P. R., directorul Penitenciarului D... T... S..., „prin modalități nelegale, afectează în mod negativ activitatea judecătorului de supraveghere, prin atitudini necorespunzătoare afișate în timpul comisiei de liberare condiționată și mai ales, prin modalitatea amânării și întreruperii cu rea voință a ședințelor de judecată”.

În final, susține că, directorul unității de deținere, „prin modalități incompatibile cu funcția exercitată, în fapt golănești, afectează în mod negativ activitatea instituției judecătorului delegat, activitatea în penitenciar dar și drepturile deținuților”, concluzionând că, această atitudine este rezultatul faptului că aptitudinile teoretice și practice ale directorului nu au fost evaluate în mod corespunzător, în urma unui concurs, acesta fiind numit prin împuternicire.

Din cuprinsul aceleiași adrese nr. .../.../14.07.2014, rezultă că altă petiție formulată de domnul judecător C. D. a fost înaintată la data de 06.03.2014 (sesizarea nr. .../2014) către Administrația Națională a Penitenciarelor în care se reclama nerespectarea prevederilor Codului deontologic al funcționarilor publici cu statut special în îndeplinirea atribuțiilor, de către directorul unității, comisar R. P. V. prin aceea că:

- nu s-a asigurat de către conducerea unității prezența unor deținuți la audiere (deținutul G. B. A., la data de 27.02.2014) sau la comisia de liberare condiționată (în data de 05.03.2014 2 deținuți au fost prezentați fără ca problemele medicale ale acestora să fie urgente);

- directorul ar continua să-i instige pe deținuți împotriva judecătorului de supraveghere de libertate (în data de 06.03.2014 și la alte date anterioare unii deținuți s-au prezentat la ședințele de audiere arătând că, în repetate rânduri li s-a solicitat să scrie declarații împotriva judecătorului, uneori fiind ținuti ore în șir în birourile de pe secții pentru a fi convinși);

- judecătorul de supraveghere a privării de libertate a fost avertizat în data de 05.03.2014 de către directorul penitenciarului că, dacă dorește, îi poate interzice acestuia accesul cu autoturismul, în curtea instituției;

- directorul unității a refuzat avizarea pontajului judecătorului de supraveghere de libertate pe luna februarie 2014.

Pe de altă parte, tot la 03.04.2014, în sesizarea adresată directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, domnul judecător a susținut că a formulat solicitarea anterior menționată, datorită atitudinii necorespunzătoare a directorului penitenciarului la adresa sa, „caracterizată prin gesturi șicanatoare, golănești”.

În concret, judecătorul susține în această sesizare că el și directorul penitenciarului obișnuiau să consulte împreună, cel de-al doilea exemplar al caracterizării, în timpul prezentării persoanei deținute în fața comisiei; cu toate acestea, în ultimele 3 ședințe anterioare celei din 03.04.2014, directorul nu a mai respectat această uzanță, consultându-se cu directorul adjunct C. V.; în acest timp, judecătorul nu avea acces la celălalt exemplar, întrucât directorul penitenciarului îl acoperea cu mâna, obligându-l astfel pe judecător să solicite directorului, pentru fiecare deținut să i se înmâneze caracterizarea.

Cu privire la aceste fapte, Secția reține că pârâtul a ocupat funcția de judecător delegat în cadrul acestui penitenciar o perioadă de aproximativ 2

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

[REDACTED]

ani și jumătate, fiind de datoria acestuia, ca în situația în care aprecia că există unele deficiențe în desfășurarea activităților ce presupuneau implicarea sa, să sesizeze organele competente.

Secția, cu majoritate, constată că fapta pârâtului de a încunoștiința conducerea Administrației Naționale a Penitenciarelor despre anumite aspecte constatate personal și apreciate ca fiind necorespunzătoare pentru desfășurarea optimă a activității, pe fondul existenței unor relații tensionate și, respectiv a unor deficiențe de comunicare cu conducerea penitenciarului nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004.

Astfel, din probele administrate în cauză rezultă că începând cu anul 2014 între pârât și conducerea penitenciarului au existat stări tensionate, amplificate de sentimentele de orgoliu ale tuturor celor implicați cu privire la impunerea propriilor opinii referitoare la modul în care ar fi trebuit să se desfășoare activitățile în diferite sectoare. Deși aceste perioade în care relațiile erau tensionate alternau cu perioade în care se putea realiza o comunicare eficientă, cu privire la unele aspecte organizatorice nu s-a putut ajunge la un consens, pârâtul simțindu-se obligat să aducă la cunoștința organelor superioare situațiile constatate.

Martorul R. P. arată că starea de tensiune nu a fost consecința problemelor de natură administrativă cu care judecătorul l-a sesizat în îndeplinirea atribuțiilor sale prevăzute de lege și nici a aspectelor sesizate ca urmare a controalelor inopinate efectuate în secțiile de deținere, ci consecința comportamentului adoptat de domnul judecător C. D., care i-a solicitat să subscrie un proces-verbal

în care se consemna o situație de fapt adusă la cunoștința judecătorului de un deținut, cu ocazia unei audiențe, la care directorul nu participase.

Prin urmare, martorul nu contestă faptul că domnul judecător C. D. l-a sesizat cu aspecte de natură administrativă și că a efectuat mai multe controale neanunțate în secțiile de deținere, ceea ce dovedește că pârâtul nu a apelat la formularea de sesizări către organele superioare Penitenciarului D... T... S... înainte de a încerca rezolvarea unora din aspectele sesizate împreună cu conducerea penitenciarului.

Probele administrate în cauză relevă faptul că nu doar domnul judecător C. D. a formulat sesizări cu privire la existența unor deficiențe în activitățile din penitenciar, ci și conducerea penitenciarului a formulat sesizări cu privire la activitatea pârâtului și a luat legătura cu conducerile Curții de Apel C... și Tribunalului M...

Pe fondul acestor tensiuni, s-a ajuns ca probleme ce puteau fi rezolvate printr-o comunicare eficientă pe plan local, să fie expuse de ambele părți implicate, în sesizări formulate către organele superioare.

Probele administrate au reliefat faptul că întreaga situație tensionată care s-a conturat în cadrul Penitenciarului D... T... S... începând cu anul 2014 a fost determinată de o ineficientă comunicare la nivel interuman.

Această modalitate de comunicare s-a concretizat prin formularea de sesizări atât de către pârât cât și de directorul penitenciarului, fapt ce a menținut o atmosferă tensionată.

Se poate constata, însă că aceste situații nu au dus la stări conflictuale care să afecteze buna desfășurare a activităților. De altfel, toate concluziile

întocmite în urma controalelor efectuate în penitenciar au fost în sensul că relaționarea dintre directorul penitenciarului și judecătorul de supraveghere a cunoscut și perioade de bună colaborare, ceea ce conduce la concluzia că tensiunile ar fi putut fi eliminate, dacă ar fi existat disponibilitate de ambele părți.

Este de subliniat faptul că una dintre funcțiile managerului o reprezintă funcția de coordonare, ce presupune „armonizarea” intereselor individuale sau de grup cu scopurile instituției. Fiecare factor implicat interpretează în felul său bunul mers al unei instituții, însă „aducerea la același numitor” a interpretărilor reprezintă atributul managerului, acesta fiind cel care trebuie să le plaseze pe direcția atingerii obiectivelor de bază ale instituției.

Rolul unui conducător este acela de a găsi cele mai bune căi de comunicare, astfel încât să nu se facă doar înțeles, ci și ascultat. Astfel, menținerea unui climat de muncă lipsit de tensiuni se poate realiza printr-o comunicare eficientă între factorii decizionali și ceilalți angajați, rolul managerului fiind de a preîntâmpina apariția conflictelor la nivelul structurii.

În speță, ceea ce i se poate reproșa pârâtului judecător cât și membrilor din conducerea penitenciarului este faptul că nu au fost în măsură să identifice căi de comunicare adecvate pentru a facilita un dialog constructiv. Formularea de sesizări reciproce, tendința de a judeca acțiunile celorlalți, de a impune soluții fără a explica motivele, încadrarea în șabloane reprezintă adevărate bariere în comunicare.

Urmare a acestor sesizări adresate Administrației Naționale a Penitenciarelor, Inspecției Penitenciare și Corpului de Control al Ministrului Justiției au fost efectuate mai multe controale de către aceste instituții.

Concluziile Raportului de control aprobat de ministrul justiției cu privire la verificările efectuate de inspectorii Corpului de Control al Ministrului, la Penitenciarul D... T... S... au fost în sensul că au existat sincope semnificative la nivelul colaborării instituționale dintre conducerea penitenciarului și pârât care au condus la acuzații reciproce, însă aspectele care au generat aceste animozități nu au fost de natură să creeze disfuncționalități majore în activitatea penitenciarului.

De asemenea, la data de 21 mai 2014, conducerea Curții de Apel C... a dispus efectuarea unui control tematic privind activitatea administrativ-judiciară desfășurată de judecătorii și grefierii desemnați la penitenciarele din raza curții, iar din raportul întocmit în urma acestui control și aflat în extras la dosar rezultă că, în urma discuțiilor purtate cu conducerea administrativă a Penitenciarului D... T... S..., s-a constatat că la data efectuării controlului colaborarea interinstituțională și personală dintre aceasta și pârât era la parametrii de normalitate și legalitate, anumite deficiențe anterioare fiind eliminate prin comunicare și implicare a factorilor decidenți din cadrul ambelor instituții.

În acest context, Secția, cu majoritate, constată că prin formularea acestor sesizări, unele cu privire la aspecte administrative constatate în derularea activităților din penitenciar, iar altele cu privire la activitatea directorului R. P., domnul judecător C. D. nu și-a exercitat în mod abuziv drepturile și libertățile conferite de lege, respectiv dreptul la petiție, această faptă neavând un potențial de afectare a prestigiului funcției de magistrat și al justiției în general.

În ceea ce privește sesizarea formulată la data de 3.04.2014, Secția reține că aceasta reflectă prezentarea unor aspecte concrete și a unei opinii personale ale pârâtului cu privire la atitudinea adoptată de directorul penitenciarului,

caracterizată ca fiind incompatibilă cu funcția exercitată. De asemenea, prin folosirea expresiei "modalități în fapt golănești", domnul judecător C. D. a încălcat obligația de rezervă și de moderație în exprimare impusă magistraților. Manieră concretă în care a fost făcută această afirmație a fost de natură a rupe justul echilibru care trebuie să existe între dreptul la petiție și liberă exprimare, pe de o parte și nevoia de a proteja autoritatea puterii judecătorești și drepturile altor persoane, pe de altă parte, cu atât mai mult cu cât nici un element nu tinde să arate că, în împrejurările date, acest mod de exprimare constituia pentru pârât unica modalitate de a pune în valoare informațiile pe care înțelegea să le prezinte.

Secția, cu majoritate, apreciază că această faptă nu are însă, gravitatea cerută de lege pentru a se circumscrie abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004, fiind doar un exces de exprimare, pe fondul lipsei de comunicări și a relațiilor tensionate cu membrii conducerii penitenciarului.

Din această perspectivă, în raport cu toate acțiunile componente ale pretensei abateri disciplinare reținute de Inspekția Judiciară în acțiunea disciplinară, și având în vedere că răspunderea disciplinară intervine atunci când faptele săvârșite prezintă un element de gravitate, de natură a impune sancționarea judecătorului, Secția, cu majoritate, apreciază că în cauză nu s-a făcut dovada întrunirii elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004 privin statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările ulterioare, motiv pentru care acțiunea disciplinară va fi respinsă ca neîntemeiată.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Cu unanimitate:

Respinge excepția nelegalei sesizări a Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Cu majoritate:

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva domnului C. D., judecător în cadrul Judecătoriei F..., având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecatori al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 4 noiembrie 2015.

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Cu opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare doar în ceea ce privește fapta domnului judecător C. D. de a formula în mod repetat memorii împotriva conducerii Penitenciarului D... T... S... și de a folosi în conținutul acestora expresii de natură a afecta prestigiul funcției de magistrat și al justiției în general.

Așa cum s-a reținut și în opinia majoritară, prin sesizarea formulată la data de 22.01.2014, domnul judecător C. D. a învederat că, începând cu luna mai 2013, în cadrul ședințelor de judecată, un număr tot mai ridicat de deținuți s-au plâns de faptul că le sunt încălcate drepturile în Penitenciarul D... T... S..., nemulțumirile acestora vizând în principal conducerea penitenciarului. Sa mai arătat că aceștia nu înțeleg să formuleze ei înșiși sesizări.

De asemenea, a reclamat împrejurarea că directorul penitenciarului ar fi sustras un mijloc de probă administrat în dosarul disciplinar al unui deținut, mijloc de probă care ar fi fost astfel prezentat subprefectului județului.

În finalul sesizării, domnul judecător a arătat că, în cazul în care starea de fapt reclamată se va menține, se va adresa cu o altă sesizare detaliată Ministrului Justiției.

Într-o altă situație, prin sesizarea din 03.04.2014, pârâtul, a reclamat că domnul P. R., directorul Penitenciarului D... T... S..., „prin modalități nelegale, afectează în mod negativ activitatea judecătorului de supraveghere, prin atitudini necorespunzătoare afișate în timpul comisiei de liberare condiționată și mai ales, prin modalitatea amânării și întreruperii cu rea voință a ședințelor de judecată”.

În final, susține că, directorul unității de deținere, „prin modalități incompatibile cu funcția exercitată, în fapt golănești, afectează în mod negativ activitatea instituției judecătorului delegat, activitatea în penitenciar dar și drepturile deținuților”, concluzionând că, această atitudine este rezultatul faptului că aptitudinile teoretice și practice ale directorului nu au fost evaluate în mod corespunzător, în urma unui concurs, acesta fiind numit prin împuternicire.

Din cuprinsul aceleiași adrese nr. .../.../14.07.2014, rezultă că o altă petiție formulată de domnul judecător C. D. a fost înaintată la data de 06.03.2014 (sesizarea nr. .../2014) către Administrația Națională a Penitenciarelor, în care se reclama nerespectarea prevederilor Codului deontologic al funcționarilor publici cu statut special în îndeplinirea atribuțiilor de către directorul unității, comisar R. P. V. prin aceea că:

- nu s-a asigurat de către conducerea unității prezența unor deținuți la audiere (deținutul G. B. A., la data de 27.02.2014) sau la Comisia de liberare condiționată (în data de 05.03.2014 2 deținuți au fost prezentați fără ca problemele medicale ale acestora să fie urgente);

- directorul ar continua să-i instige pe deținuți împotriva judecătorului de supraveghere de libertate (în data de 06.03.2014 și la alte date anterioare unii deținuți s-au prezentat la ședințele de audiere arătând că, în repetate rânduri li s-a solicitat să scrie declarații împotriva judecătorului, uneori fiind ținuti ore în șir în birourile de pe secții pentru a fi convinși);

- judecătorul de supraveghere a privării de libertate a fost avertizat în data de 05.03.2014 de către directorul penitenciarului că, dacă dorește, îi poate interzice acestuia accesul cu autoturismul, în curtea instituției;

- directorul unității a refuzat avizarea pontajului judecătorului de supraveghere de libertate pe luna februarie 2014.

Pe de altă parte, tot la 03.04.2014, în sesizarea adresată directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, domnul judecător a susținut că a formulat solicitarea anterior menționată, datorită atitudinii necorespunzătoare a directorului penitenciarului la adresa sa, „caracterizată prin gesturi șicanatoare, golănești”.

În concret, pârâtul susține în această sesizare că el și directorul penitenciarului obișnuiau să consulte împreună cel de-al doilea exemplar al caracterizării, în timpul prezentării persoanei deținute în fața comisiei; cu toate acestea, în ultimele 3 ședințe anterioare celei din 03.04.2014, directorul nu a mai respectat această uzanță, consultându-se cu directorul adjunct C. V.; în acest timp, domnul judecător nu avea acces la celălalt exemplar, întrucât directorul penitenciarului îl acoperea cu mâna, obligându-l astfel pe judecător să solicite directorului, pentru fiecare deținut să i se înmâneze caracterizarea.

Potrivit disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare, constituie abatere disciplinară, manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu.

Prin onoare, în limbajul obișnuit, se înțelege integritate morală, probitate, corectitudine, demnitate, cinste. Onoarea reflectă demnitatea individului în conștiința altor persoane, aprecierea sa publică sau, altfel spus, onoarea este reputația pozitivă a omului.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Demnitatea funcției este dată de conduita proprie a judecătorului, care presupune respectarea valorilor ce compun prestigiul funcției.

Raportat la persoană, prestigiul funcției este atribuit social judecătorului ca urmare a dobândirii calității de magistrat și poate fi afectat prin adoptatea unui comportament care încalcă normele de conduită impuse prin legi și regulamente.

Obiectul abaterii disciplinare prevăzute de disp. art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare este format din totalitatea normelor legale și/sau regulamentare, inclusiv cele de conduită care reglementează onoarea, probitatea profesională ori prestigiul justiției.

De asemenea, trebuie avute în vedere toate acțiunile sau inacțiunile judecătorului prin care se nesocotesc ori se aduce atingere unor standarde de conduită unanim acceptate sau prin care se prejudiciază reputația sistemului judiciar în ansamblul său.

În acest sens, se impune a fi menționat că potrivit art.90 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate, relațiile acestora la locul de muncă și în societate bazându-se pe respect și bună credință.

Potrivit dispozițiilor art.17 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii sunt datori să se abțină de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și societate.

Dinstinct, art.104 din Legea nr.161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor

publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, interzice magistraților orice manifestare contrară demnității funcției pe care o ocupă ori de natură să afecteze imparțialitatea sau prestigiul acesteia.

Din interpretarea logică și teleologică a tuturor textelor normative enunțate anterior, raportat la speța de față, rezultă că modelarea statutului disciplinar al magistraților, integrat statutului profesional al acestora implică și extinderea obligației de a avea o comportare corectă, demnă și rezervată, de natură a menține neștirbit prestigiul justiției.

În conformitate cu Declarația privind etica judiciară de la Londra, din 2010, probitatea impune judecătorului să se abțină de la orice comportament lipsit de tact și delicatețe și nu doar de la cel care este contrar legii.

Puterile pe care le presupune funcția de judecător trebuie exercitate cu responsabilitate și exclusiv în interesul administrării eficiente a justiției, cu menținerea demnității și autorității instanței pe care o reprezintă.

Etica reprezintă o valoare ce impune magistratului bunele maniere și aparența respectării acestora, în îndeplinirea tuturor activităților pe care le desfașoară.

Secția apreciază că prin faptele reținute în sarcina pârâtului judecător, astfel cum au fost descrise anterior și confirmate de probele administrate în cauză au fost încălcate dispozițiile legale prevăzute mai sus. Aceste fapte se înscriu în sfera manifestărilor contrare demnității funcției pe care domnul judecător o deține, fiind de natură a afecta prestigiul justiției.

Astfel, prin formularea în mod repetat de sesizări, care au dus la efectuarea de controale din partea organelor cărora li s-a adresat, controale

[REDACTED] [REDACTED] [REDACTED]
în urma cărora s-a concluzionat că aspectele constatate nu au fost de natură să creeze disfuncționalități majore în activitatea penitenciarului, pârâtul a depășit cadrul legal de exercitare a dreptului la petiție. Scopul acestor demersuri a fost doar de a sesiza organele superioare ale Penitenciarului D... T... S... cu privire la unele neînțelegeri dintre pârât și directorul penitenciarului, aceste situații fiind în mod artificial transformate în stări conflictuale, prin accentuarea sau exagerarea lor.

Din modul insistent de a se adresa organelor ierarhic superioare conducerii penitenciarului, deși fuseseră efectuate anterior controale care nu evidențiaseră existența unor aspecte deosebite, de natură a afecta desfășurarea activităților în penitenciar, rezultă că domnul judecător D. C. nu a urmărit rezolvarea unor eventuale disfuncționalități, această atitudine a sa având un caracter tendențios și un scop șicanatoriu.

Exercitarea dreptului de petiționare către organele ierarhic superioare conducerii penitenciarului, cu atribuții de control, prin imputarea unor situații de fapt lipsite de relevanță pentru exercitarea în bune condiții a activității judecătorului de supraveghere și prin formularea unor aprecieri privind probitatea morală și profesională a directorului Penitenciarului D... T... S..., precum și redactarea sesizărilor prin utilizarea, pe alocuri, de cuvinte și expresii cu sens peiorativ, sunt inadecvate în raport cu standardele de conduită impuse funcției de judecător și nu servesc scopului declarat al demersului său.

În situația în care aprecia că se impun unele modificări în ceea ce privește modul de desfășurare a activităților din penitenciar, domnul judecător C. D. avea

posibilitatea să încerce rezolvarea acestora printr-o comunicare reală și eficientă cu conducerea penitenciarului.

Această atitudine a pârâtului se impunea a fi evitată cu atât mai mult cu cât pe parcursul perioadei în care a ocupat funcția de judecător delegat relațiile dintre acesta și conducerea penitenciarului au mai fost supuse unor verificări de către Direcția de Inspecție Penitenciară, precum și de Direcția Siguranța Deținerii și Regim Penitenciar, care au reliefat faptul că între directorul unității și judecătorul delegat au existat, cu sincope, perioade tensionate.

De asemenea, în sesizarea formulată împotriva martorului R. P., la data de 3.04.2014, pârâtul susține că directorul unității de deținere, „prin modalități incompatibile cu funcția exercitată, în fapt golănești, afectează în mod negativ activitatea instituției judecătorului delegat, activitatea în penitenciar dar și drepturile deținuților”, concluzionând că, această atitudine s-ar datora faptului că aptitudinile teoretice și practice ale directorului în funcția deținută nu au fost evaluate în mod corespunzător, în urma unui concurs, acesta fiind numit prin împuternicire.

Prin aceste susțineri, domnul judecător C. D. a încălcat obligația de rezervă și de exprimare impusă magistraților, fapta acestuia fiind de natură a crea în ochii unui observator rezonabil îndoieli cu privire la probitatea morală și profesională a martorului.

În situația în care scopul acestei sesizări era acela de a remedia anumite deficiențe existente în activitățile ce se desfășurau în penitenciar, era suficient ca pârâtul să descrie evenimentele sau manifestările ca atare, fără să redea opinia sa personală cu privire la competențele profesionale ale directorului R. P.

Este adevărat că pârâtul trebuia să depună toate diligențele pentru a fi înlăturate eventualele deficiențe existente în activitatea pe care o desfășura în calitate de judecător delegat la penitenciar, dar acest fapt nu presupune evidențierea unor greșeli ale persoanelor cu care trebuia să colaboreze, ci identificarea, împreună cu acestea, a celor mai bune soluții.

Când o asemenea manifestare se repetă, așa cum s-a întâmplat în cauza de față, aceasta capătă gravitatea cerută de lege pentru existența abaterii disciplinare prevăzută de art.99 lit a). O astfel de atitudine nu face decât să transmită o stare de fapt ce nu este propice imaginii justiției, fiind afectată încrederea oamenilor în integritatea corpului judiciar.

Autoritatea morală a unui magistrat derivă din respectul și încrederea persoanelor cu care vine în contact, impunându-se a fi câștigată și menținută în mod continuu. Judecătorul trebuie să aibă o poziție neutră în cadrul oricărui conflict, să fie echidistant și să impună respect prin ceea ce face, nefiind permis să se lase angrenat și să alimenteze astfel de stări conflictuale.

Forma de vinovăție ce caracterizează abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, este cea a intenției, magistratul realizând că încalcă principiile ce guvernează activitatea lor, prevăzând rezultatul faptei sale, respectiv afectarea încrederii în sistemul de justiție, urmărind sau acceptând eventualitatea producerii lui.

Sub aspectul laturii subiective, secția reține că, vinovăția pârâtului judecător în săvârșirea faptei, sub forma intenției indirecte, este dovedită și

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

rezultă din modul în care acesta a înțeles să-și exercite dreptul de petiționare și să se manifeste față de membrii conducerii penitenciarului.

Modalitatea în care a ales să se comporte duce fără echivoc la concluzia că atitudinea psihică a pârâtului față de acțiunile sale a fost aceea de prevedere a rezultatelor faptelor sale pe care, chiar dacă nu le-a urmărit, a acceptat producerea lor.

Vinovăția magistratului în cadrul acestei abateri disciplinare se raportează atât la standardele de conduită impuse de profesie, cât și la cerințele societății concretizate în respectarea unor valori morale unanim acceptate.

Urmarea produsă prin săvârșirea acestei abateri disciplinare constă în deteriorarea încrederii și a respectului opiniei publice față de funcția de magistrat, cu consecința afectării imaginii justiției, ca sistem și serviciu în apărarea ordinii de drept.

Față de toate considerentele arătate mai sus, Secția, în opinie minoritară, apreciază că fapta pârâtului, de a formula memorii în mod succesiv, pe parcursul unei scurte perioade de timp, împotriva conducerii penitenciarului, în care sesizează aspecte fără o relevanță deosebită pentru buna desfășurare a activității și de a folosi în conținutul acestora expresii de natură a afecta prestigiul funcției de magistrat întrunește elementele constitutive ale al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.(a) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Președinte Judecător

Judecător

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 322.62.96

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

